

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 7

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 27 de setembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3236/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats per part de l'Administració de l'Estat en relació amb la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal a les persones en situació de dependència. 150
 - 2) RGE núm. 3238/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes Proagro 2010. 152
 - 3) RGE núm. 3240/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les praderies de posidònia. 152
 - 4) RGE núm. 3243/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute del SOIB amb ajuntaments i mancomunitats. 153
 - 5) RGE núm. 3249/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (III). 154
-
-

-
- 6) RGE núm. 3250/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (I). 155
- 7) RGE núm. 3252/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a programa d'intervenció socioeducativa. 156
- 8) RGE núm. 3235/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del port de Cala En Bosch de Ciutadella. 157
- 9) RGE núm. 3237/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients aturats a la Comissió Balear de Medi Ambient. 158
- 10) RGE núm. 3239/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Formentor de les Lletres. 159
- 11) RGE núm. 3241/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges desocupats a l'IBAVI. 159
- 12) RGE núm. 3242/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques desenvolupades per a l'extinció de l'incendi succeït a Eivissa. 160
- 13) RGE núm. 3244/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres del deute de les Illes Balears. 161
- 14) RGE núm. 3245/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (II). 162
- 15) RGE núm. 3246/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (IV). 163
- 16) RGE núm. 3251/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a conveni ferroviari. 164
- 17) RGE núm. 3247/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (V). 165
- 18) RGE núm. 3248/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (VI). 166
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 3050/11**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica general. 167
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 1820/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a excepcions en l'ús del tacògraf. 171
- 2) RGE núm. 2035/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat. 175
- 3) RGE núm. 1545/11**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a alliberament del deute hipotecari per la dació en pagament del bé hipotecari. 180
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats els preg que s'asseguin als seus escons i començarem la sessió plenària d'avui.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3236/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagaments efectuats per part de l'Administració de l'Estat en relació amb la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal a les persones en situació de dependència.

Primera pregunta, RGE núm. 3236/11, relativa a pagaments efectuats per part de l'administració de l'Estat amb relació a la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal a les persones en situació de dependència, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Han pasado más de cuatro años desde la aprobación de la llamada Ley de dependencia y haciendo una pequeña evaluación del sistema podemos decir que están valoradas y pendientes de prestación más de 300.000 personas, que no se han visto cumplidas las expectativas ni en aumento de servicio ni en generación de puestos de trabajo, que existen muchos incumplimientos por parte del Gobierno de Zapatero, que no existe financiación suficiente y es a costa del déficit de las comunidades autónomas y los ayuntamientos como se llega a los buenos resultados actuales.

En la exposición de motivos se establece que la financiación de la ley será estable, suficiente, sostenida en el tiempo y garantizada mediante la corresponsabilidad de las administraciones públicas. A pesar de que en el momento de su aprobación Zapatero definió la Ley de dependencia como su gran proyecto social, hoy es un hecho el incumplimiento de la Ley de dependencia y que Zapatero ha engañado a los españoles al asegurar que iba a haber dinero para desarrollar esta normativa.

Los presupuestos en este concepto se han ido reduciendo cada año, durante el 2009 se dotó a la dependencia con 2.000 millones, en el 2010 las partidas para la dependencia se redujeron en 1.581 millones de euros, es decir, una reducción de casi 400 millones de euros. Para el 2011 la reducción es del 10%. La realidad es que por cada euro que invierte el Estado en dependencia las comunidades y otras administraciones tienen que poner dos. Hemos oído por el Partido Socialista y por la ministra que se han aportado más de 5.000 millones de euros, pero esto es tan solo el 30% de la aportación que precisa la dependencia.

Sra. Consellera, ¿qué pagos se han efectuado por parte de la administración general del Estado del nivel acordado, previsto, en la Ley 39/2006, de promoción de la autonomía personal a las personas en situación de dependencia, durante el 2011? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Gracias, Sra. Diputada. Bien, como usted misma ha dicho, el desarrollo de la Ley de dependencia, que entró en vigor en julio del 2007, no ha sido el que se esperaba en gran medida porque el Gobierno estatal no cumple puntualmente con la parte que le corresponde porque el presidente Zapatero le gusta mucho decir que la Ley de dependencia es el cuarto pilar del Estado, pero un pilar significa soporte, y la Ley de dependencia necesita un soporte importantísimo: la financiación. Una financiación adecuada y justa que cubra todas las necesidades de las personas dependientes.

A principios de este año, concretamente en febrero, precisamente era la entonces consellera d'Afers Socials, la Sra. Fina Santiago, que denunciaba este hecho e informaba de que desde Madrid en vez del 33% pactado sólo llegaba un 14% de la financiación, y decía textualmente: "no tenemos dinero para asumirlo todo". Y es que la financiación de la Ley de dependencia es a través de un nivel mínimo mensual del cual en marzo de 2011 recibimos la partida de diciembre de 2010, y a través de otro nivel acordado que, gracias a las decisiones del gobierno socialista del Estado, ha supuesto para Baleares una reducción para este año de 300.000 euros respecto de 2010, porque el Consejo de Ministros, del 10 de junio del 2011, aprobó unas actualizaciones en el marco de la cooperación interadministrativa y los repartos de créditos para el período 2010-2013 y aprobó también los créditos de financiación para el ejercicio 2011 y esto ha supuesto una reducción exactamente de 343.540 euros. Esto, además, cuando en este año va a aumentar el número de usuarios de la Ley de dependencia.

Esto supone que muchas comunidades autónomas -y en concreto la nuestra está en una situación muy difícil-, supone que la aplicación de la ley está produciendo a las comunidades autónomas una asfixia económica e incluso muchas se han planteado no poder avanzar en su desarrollo. Pero este no es el caso de Baleares porque estamos haciendo un gran esfuerzo, aportamos mucho más que el Estado y trabajamos para que las personas más necesitadas puedan contar puntualmente con las ayudas de la dependencia, a pesar de que la aportación del gobierno socialista es poca y tarde.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

La Sra. Diputada, no vol intervenir.

I.2) Pregunta RGE núm. 3238/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes Proagro 2010.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 3238/11, relativa a ajudes Proagro 2010, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Tots som conscients de les dificultats econòmiques que passen els pagesos de les Balears, però més concretament els pagesos de Menorca. Tots hem pogut veure com el cas de Menorca, sobretot el sector lleter, que representa pràcticament més del 70% de la producció agrària de l'illa, ha vist com s'incrementaven els seus costos, ha vist com, a més, disminuïa el preu de venda de la llet i, per tant, han arribat a una situació límit. La crisi econòmica que patim tots o també els pagesos i les explotacions agràries han agreujat encara més la seva situació. Les ajudes Proagro han estat, en certa manera, una fórmula que ha minorat, ha temperat la situació tan delicada que viuen en aquests moments.

Però en el cas de Menorca hem d'afegir, encara més, el que podríem qualificar una plaga, una plaga que ha estat en molts de casos letal per a Menorca, i aquesta plaga han estat els dotze anys de govern de PSOE i de PSM al Consell Insular de Menorca que no han fet res per millorar la productivitat de les finques, la seva rendibilitat ni han fet res per la comercialització del producte produït a Menorca.

Per tant, a partir d'aquí volia fer una pregunta al conseller que és la següent: quines actuacions ha duit a terme el Govern de les Illes Balears per tal d'igualar les ajudes concedides als ramaders de Menorca, de Mallorca i d'Eivissa amb relació al programa Proagro 2010? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, bon dia, president. Bé, efectivament, el primer que hem de dir és que les ajudes de Proagro són unes ajudes que es donen al sector boví de llet des de fa un caramull d'anys i que es penguen a unes situacions o a unes altres segons si hi ha sequera o hi ha inundacions, etc. En aquell cas, la darrera línia que va sortir era per a titulars d'explotacions de bestiar boví lleter per pèrdues causades per condicions climàtiques adverses per un import màxim a Menorca, en principi, de 398.000 euros.

Una vegada publicada aquesta línia a Menorca i a Mallorca, es va veure que hi havia unes diferències amb relació al que es concedia d'euros per cap, d'euros per vaca, i pareixia que els menorquins estaven en una situació negativa. El que es va fer, ja dic, va ser, dia 29 de març, signar un primer conveni i després completar-ho, dia 18 de juliol de 2011, amb una quantitat més de 54.000 euros que amb això s'anivellaven les ajudes tant a Mallorca, Menorca com a Eivissa quant a quantitat per vaca.

Què passa? Bé, que la manera de repartir ha estat molt diferent a Mallorca i a Eivissa que a Menorca. A Menorca la consellera, l'exconsellera Tuni Allès, va decidir fer un repartiment que en alguns casos ajudava unes explotacions i en uns altres perjudicava les mateixes explotacions on hi ha pagesos..., sent pagesos tots, uns rebien, tal vegada, 30 euros per vaca i uns altres n'arribaven a rebre fins a 60 o 70 per vaca. Amb això nosaltres des d'aquí, des del Govern, no hi podem fer res ni hi podríem fer res, el que vàrem fer va ser anivellar totes les ajudes a totes les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Diputat?

I.3) Pregunta RGE núm. 3240/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de les praderies de posidònia.

Passam a la tercera pregunta, RGE núm. 3240/11, relativa a situació de les praderies de posidònia que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, li demanaríem que avui explicàs a aquest parlament, realment, quina és la situació en què es troben les praderies de posidònia a les Illes Balears. És especialment rellevant que vostè doni llum sobre aquest tema ateses les diverses declaracions que s'han produït durant aquest estiu que no han fet sinó omplir de preocupació els ben intencionats ciutadans que les han llegit. Creim que aquest tema és molt seriós, molt important i, per tant, hem de fugir de demagògies i d'opinions, en els millors dels casos, sense base científica, moltes vegades amb un interès partidista i demagògic que no té cabuda dins la nostra formació política.

Sr. Conseller, no li he de justificar la importància que tenen les praderies de posidònia per al nostre litoral, per a la qualitat de les nostres aigües. Vostè sap que va ser un govern del Partit Popular que va instar la declaració de les praderies de posidònia com a patrimoni de la humanitat, per tant no hem de demostrar a ningú que estam convençuts de la necessitat d'una gestió acurada d'aquest bé natural, però també li demanam que ens expliqui, amb una base científica i rigorosa, quines actuacions fa la conselleria i si realment hem de fer cas a aquestes alarmistes i irresponsables, al nostre judici, declaracions que ens diuen que estan en perill aquestes praderies o si efectivament es prenen les mesures adequades per garantir el seu futur i la seva protecció. L'encoratjam a treballar en la conscienciació, a mantenir la vigilància i també a establir aquells expedients sancionador a aquelles persones que no compleixin la llei. Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura i Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Bé, acabam de presentar un estudi que hi ha dins la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, que es va iniciar l'any 2002, per tant ja té un recorregut important perquè tenguí una certa fiabilitat. El que ha donat ha estat que el 45,10% de les estacions de Balears que fan control, que en total n'hi ha 35 d'escampades per totes les Illes, doncs, com dic, el 45,10% ens diu que evolucionen amb tendència positiva; és a dir, no només hi ha menys sinó que hi ha més. El 39,22% està en una evolució estable i després hi ha un 15,69% que evoluciona amb tendència negativa i d'aquest 15,69% hi ha un 65% que evoluciona negativament per mor que falta llum a la posidònia i això fa que es vagi morint. I li falta llum per pèrdua de transparència de les aigües sobretot, és a dir, que això ja ve per contaminacions de diversos tipus.

Ho dic perquè les principals amenaces que té la posidònia a dia d'avui són pèrdua de transparència de les aigües -per ordre d'importància-, competència d'algues invasores, i, en tercer lloc, i la que menys importància té, són les agressions mecàniques humanes. Aquí hi ha l'arrossegament famós que hem pogut veure en algunes fotos escandaloses.

Nosaltres, què hem fet? Bé, des de la Conselleria d'Agricultura, ja dic històricament, el que s'ha fet és treballar per defensar la posidònia a les Balears dins els LIC, els llocs d'interès comunitari, i també a fora. Que, evidentment, sempre es pot fer més? Sense cap dubte, i es continuarà fent i nosaltres, ja que a Balears tenim 1.000 quilòmetres quadrats en total de posidònia, el 70% de tot el que hi ha a Espanya, el que hem de fer és continuar sent, pràcticament amb Còrsega i Sardenya, el lloc on es millor cura es té de tota la mar Mediterrània.

Sí és veritat que sempre hi ha gent que té ganes de crear enrenou on no hi ha. Sí que és veritat, també, que si a un moment donat i a un lloc determinat es produeixen problemes d'excés d'embarcaments hem d'actuar i això és el que hem fet i ho farem en el futur. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir la Sra. Diputada?

I.4) Pregunta RGE núm. 3243/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a deute del SOIB amb ajuntaments i mancomunitats.

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 3243/11, relativa a deute del SOIB amb ajuntaments i mancomunitats, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. De tots és sabut la difícil herència econòmica que s'han trobat totes les conselleries del Govern. El principi de gastar allò que no es té, que va marcar moltes de les polítiques la passada legislatura, condueix que sempre els més perjudicats són els més petits, la darrera baula de la cadena, entre els quals hi ha els ajuntaments. No posam en dubte la necessitat d'implicació dels ajuntaments en el disseny i en l'execució de les polítiques actives d'ocupació ni de projectes com els tallers d'ocupació, les cases d'ofici, la formació en alternança, ... El que sí qüestionam és la manca de planificació econòmica que ha acompanyat aquests programes en els darrers anys i que en alguns casos ha posat en una greu situació la tresoreria dels propis ajuntaments fins a fer perillar l'existència d'aquests programes.

Aquest és el cas d'entitats de l'IMFOF de l'Ajuntament de Palma, que a causa dels retards acumulats pels pagaments del SOIB va haver de renunciar a la contractació de 343 persones dins el Programa SOIB Corporacions Locals, tot i que l'anterior equip de govern ja n'havia contractat 372 dies abans de les eleccions tot i sabent que no es podria afrontar el pagament d'aquestes nòmines, ja que el deute del SOIB amb l'IMFOF era proper als 6 milions d'euros. El deute hereditat es remunta al 2008 i es va agreujar el 2010. Per aquest fet molts d'ajuntaments s'han vist obligats a avançar els doblers dels pagaments d'aquestes nòmines posant en perill les finances municipals.

Els ciutadans esperen respostes i solucions a aquesta situació que demostra la poca capacitat de gestió i administració dels recursos públics dels anteriors governants. Però per començar a prendre mesures i aplicar correccions és necessari saber quin és el punt de partida i quantificar la situació real en què ens trobam en un exercici de transparència i responsabilitat. Per això, li demanam, Sr. Conseller, que ens indiqui, quin és el deute del SOIB amb els diferents ajuntaments i mancomunitats en virtut dels programes de col·laboració entre les diferents institucions?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Hauríem, tot i compartir evidentment l'exposició que fa quant a situació del finançament dels programes de la iniciativa de col·laboració amb els ajuntaments, mancomunitats i consells insulars com vostè sap, hauríem de distingir tot el que queda pendent encara de revisar i liquidar, el que està executat i s'ha remès a tresoreria, el que s'ha pagat i el que queda pendent d'abonar, amb la qual cosa, sí que li hem de manifestar la nostra preocupació perquè aquests programes són importants amb totes aquestes iniciatives de col·laboració i pels llocs de feina indirecta que en certa mesura duen, però la situació si la vol saber exactament a data d'avui és que pendent de revisar i

liquidar ens trobam al voltant dels 19.800.000 euros i, ja en tot el muntant d'allò que s'ha revisat i s'ha remès a tresoreria, pendent de pagar al voltant dels 9.700.000 euros. Això s'anirà abonant a mesura que la disponibilitat pressupostària ho permeti; es pot imaginar que hem trobat un coll de botella amb aquestes i d'altres qüestions que ja coneixerem en el seu temps, però vostè m'ha fet en concret aquest programa i a aquest programa em referesc amb aquestes dades.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més intervencions al respecte.

I.5) Pregunta RGE núm. 3249/11, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (III).

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 3249/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. L'empresariat menorquí presentava fa poques setmanes, de forma pública, un manifest en el qual sol·licitava al Govern l'inici immediat de les obres del Parc Bit de Menorca, ja que es tracta, així ens ho deia l'empresariat menorquí establert en aquest manifest, d'una infraestructura clau per a l'economia de l'illa de Menorca. Davant d'aquesta evident reclamació, conscients que el Govern du ja quatre mesos a l'espera de resoldre l'adjudicació de les obres i sabent que els recursos estan garantits en tant vénen a través de les inversions estatutàries voldríem saber quan el Govern té previst iniciar les obres del Parc Bit de Menorca?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Gràcies, president. Efectivament, el Parc Bit de Menorca és resultat d'un conveni entre el Ministeri de Ciències i el Govern balear i respon a les inversions estatutàries. Però també és cert que el govern anterior feia política de caixa única, per tant, en aquest moment hi ha un problema de tresoreria important, un problema de tresoreria que es veuria clarament agreujat si les obres començassin de forma immediata. Aquest conveni ens dona un termini fins el 2013, per tant, l'aconsellable és, com que l'important és l'activitat que pot dur, aquesta activitat pot començar de forma pràcticament immediata, que les obres es puguin retardar fins que els problemes de liquidesa puguin estar solucionats.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula...

(Alguns aplaudiments)

Preg, per favor, que no hi hagi aplaudiments. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Fins al 2013, fins al 2013 per resoldre un procés d'adjudicació d'obres que l'empresariat menorquí estableix com a urgent. Confiança, confiança, això no en genera massa. Fa pocs dies el Sr. Bauzá ens reconeixia que no té del Govern la capacitat de moure economia, que el màxim que poden fer, i ho deia amb un to lacònic, és generar confiança entre els ciutadans i els agents econòmics i socials. Fins al 2013, dos anys per resoldre un procés d'adjudicació d'unes obres que l'empresariat creu que són imprescindibles per tirar endavant l'economia de Menorca, ens sembla que, confiança, no en genera massa.

Miri, hi estic d'acord, han tirat endavant, hi hagut ingressos o compromisos amb el Palau de Congressos, amb l'escola concertada, no ho vull qüestionar. El que qüestiono és la prioritat, que el Govern autonòmic ha de marcar i que, en aquests moments, malauradament, el nivell de Menorca i amb les crítiques als replantejaments que fa l'empresariat menorquí, vostès no li fan cas. Aquest no és el millor camí per generar confiança.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

El que no és generar confiança és generar expectatives que no es poden complir, això no és generar confiança.

(Alguns aplaudiments)

I a l'hora de prioritzar se m'ocorre una llista molt llarga, molt llarga, de deutes per pagar abans d'iniciar elements que són, al cap i la fi, un edifici, perquè el que li estic dient és que posar en marxa totes les activitats d'innovació es pot fer de manera immediata, el que dic és que no ens hem de comprometre a fer un edifici quan tenim associacions de discapacitats, associacions de persones amb malalties, etc., que tenen dificultats per cobrar. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3250/11, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (I).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 3250/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula el Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Al barri de Corea de Palma, l'ajuntament sembla que vol aturar el projecte de rehabilitació urbana que va iniciar l'anterior consistori. Quina és la posició del Govern en el si del Consorci Riba sobre aquest assumpte?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. El Consorci Riba és un consorci local que depèn de l'Ajuntament de Palma sobretot, i és el que ha de liderar perquè parlam de dins Palma i nosaltres com a Govern en aquests moments estam a l'expectativa, amb ells, de veure sobretot què lideren; hem estat parlant d'una sèrie de temes i en poc temps supòs que ja tendrem... En aquests moment com tots sabeu, en moments de crisi, el que se cerca és la possibilitat que hi entri, ja que no hi ha finançament, ens pensàvem que n'hi havia, idè que hi entri la part privada.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Conseller, comprenc que l'ajuntament i el Govern, que són els dos socis del Riba tenguin una postura semblant, és una postura esperada, no tant de finançament com de model de ciutat.

Vostès, quan governen fan operacions de *sventramento* als barris amb participació de la iniciativa privada i substitució social de residents i, quan governa l'esquerra es rehabiliten els barris degradats, preservant les tipologies i garantint habitatges dignes als residents.

Sr. Conseller, li posaré un exemple, el Puig de Sant Pere *versus* Sa Gerreria, és a dir rehabilitació funcional i social preservant la trama urbana contra l'esbucament total del barri i substitució per uns nous deixant la plusvàlua generada en mans privades i això ja ho varen intentar tornar a fer a Corea en el darrer govern Matas, però el tema va acabar malament, va acabar als jutjats.

Si m'ho permet -si m'ho permet- li donaria un consell: abans de donar suport a l'operació municipal d'enderrocament i llançament dels residents m'ho pensaria dues vegades.

Pensi en els veïnats que són gent molt humil i que estan molt angoixats, pensi que són habitatges socials, que el barri ara molt degradat és una ordenació amb valors urbanístics indubtables i que el projecte de rehabilitació és un projecte solvent, i pensi en l'irreversible que és l'enderrocament i substitució morfològica i social.

Pensi, Sr. Conseller, en allò que diuen els metges a l'hora de tractar un malalt molt greu, *primum non nocere*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sr. Carbonero, efectivament, tot es pot mirar en dretes i esquerres, jo no li ho mir, així, a mi m'és igual que sigui de dreta o de l'esquerra, a mi el que m'interessa és que es facin les coses bé i que els ciutadans en surtin el més ben beneficiats possible.

També li vull dir -i sé que ho entendre i ho comprendrà- que parlam d'un barri degradat, però no importa continuar degradant-li el nom almenys aquí, això és el Camp Redó, encara que familiarment el coneguem com Corea i sé cert que en això coincidirem a partir d'ara. Val més parlar del Camp Redó que no de Corea.

Li torn dir per nosaltres no..., com a Govern, i efectivament perquè coincidim amb les administracions, però si no coincidíssim crec que també hauria de ser així, crec que qui ha de liderar i estirar un projecte ha de ser des de l'Ajuntament de Palma i nosaltres donar-li suport, però ho hem de fer amb convenis no només... dits en premsa o pensant que les treurem, sinó amb doblers fets. Els projectes si no duen un finançament oportú ens passarà el que ja ha comentat abans el vicepresident i és que es creen expectatives que l'únic que fan és empenyar la gent i això és el que hauríem d'evitar, Sr. Carbonero.

Nosaltres, en posar un projecte damunt la taula procurarem que sigui pensant en aquest gent humil, sense cap dubte, però no creant-los falses expectatives i traient -a veure si és possible d'una vegada- aquells barri del grau de degradació i passar-lo a un barri que sigui normal i corrent de la ciutat de Palma.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 3252/11, de l'Hble. Diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a programa d'intervenció socioeducativa.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 3252/11, relativa a programa d'intervenció socioeducativa que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sr. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots els presents a la sala. Sr. Conseller d'Educació, mitjançant la visita que el president va realitzar a l'Institut de Son Gotleu, l'Institut Josep Sureda i Blanes, hem conegut la supressió del Programa de tècnic d'intervenció socioeducativa, més conegut per TISE, i volíem conèixer el motiu d'aquesta decisió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Segons la pregunta que em figurava em demanava si pensava mantenir els programes PISE, no sé si l'ha canviada. Ha canviat la pregunta sobre el PISE?, o vol que parlem del TISE? A la pregunta em figura el PISE, els programes...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

No és el mateix, el Programa d'intervenció socioeducativa, el mantenim.

El TISE és un programa experimental amb uns fons finalistes que provenen de Madrid, que tenen una data assegurada fins a finals d'any, que té una problemàtica que estam veient com canviar, el TISE. El TISE no és el PISE.

El Programa d'intervenció socioeducativa lògicament es continuarà perquè ve amb una partida finalista i amb una petita aportació, amb problemes, amb alumnes que tenen vertaders riscos d'abandonar el sistema i que creim que és importantíssim com a programa consolidat que es mantengui, dins la problemàtica financera i pressupostària que tenim, però farem tot l'esforç en col·laboració també amb fons del ministeri, ho hem de dir.

El TISE, que és un programa experimental, que té un... encara no avaluat globalment, si no podem continuar-lo per no garantir un finançament per a aquests programes, idè realment ho haurem de fer en alguns d'ells. Treballam per veure quines modificacions de crèdit podríem fer per mantenir-lo aquest any fins que la propera administració que se'n derivarà de les eleccions, ens explicarà els seus plans futurs.

M'agradaria distingir molt bé PISE de TISE.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Conseller, jo em referia al tècnic d'intervenció socioeducativa, que no tenen finançament estatal, que són amb finançament..., no, no tenen finançament estatal, tenen finançament de la comunitat autònoma, són 300.000 euros a través d'un conveni amb la Conselleria d'Afers Socials, ara Conselleria de Salut i Benestar Social i la Conselleria d'Educació.

La informació que nosaltres tenim és que aquest any, en el mes de setembre quan ha començat el curs escolar la informació que vostès havien donat és que aquest programa no es feia. De fet, els tècnics d'intervenció socioeducativa no estan contractats.

Per tant, el que li volem demanar és el motiu pel qual aquests tècnics no estan contractats. No pot al·ludir a temes de crisi econòmica perquè són 300.000 euros, que són 150.000 i 150.000. No és cert tampoc que no estiguin avaluats, tota l'avaluació que... els tres cursos escolars que varen realitzar aquests tècnics d'intervenció socioeducativa han permès reduir les taxes d'absentisme escolar, el conflicte en els centres, les conductes disruptives dins l'aula i per tant, sí que tenim elements d'avaluació perquè efectivament aquest programa experimental sigui un programa que es pugui desenvolupar contínuament perquè als vuit instituts on es varen fer varen donar resultats molts positius i no tenim encara, per part del Govern de les Illes Balears, tot i que li hagi demanat la comunitat educativa, el col·legi professional d'educadors, etc., uns arguments que justifiquin aquesta reducció d'aquest programa.

No ens val el tema econòmic al qual segurament al·ludirà. El mateix moment en què vostès, aquest programa, el treien fora, aprovaven una subvenció d'1.500.000 euros per a les escoles concertades per temes de megafonia, per temes de pissarra electrònica, etc. Ben bé es podien prioritzar i valorar que en lloc d'1.500.000 hi podien anar 1.200.000 per a aquests temes i 300.000 per mantenir aquests programes en què vuit instituts han estat cabdal per aconseguir que alumnes que estaven en conflicte, que alumnes que generaven problemes reduïssin el seu nivell de conflicte.

Vull dir...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

...no és la crisi, Sr. Bosch, és la seva ideologia la que fa que es redueixin certs programes.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

No sap com li agraeixc que puguem debatre sobre conceptes de... què és allò que hem de salvar en aquest estat del benestar, eh?

Primera qüestió que li advertiré: no es poden enviar fons finalistes d'ordinadors i pissarres a TISE, cosa que vostès sí feien i tendrem dificultats per justificar-ho.

Segon, estam treballant i no està tancat per dur fons socioeducatius als TISE, no està tancat, però fons socioeducatiu, no d'ordinadors. No mesclin pus mai els ous amb els caragols, que és el que han fet, que mesclen edificis amb altres herbes.

Els fons finalistes de tots els departaments de Madrid i d'aquí, que ja ens comencen a mirar malament a Madrid i a Europa és que mesclam els ous amb els caragols, les pissarres digitals són una cosa finalista i els programes socioeducatius, som el primer que crec que són vitals, però no els mesclin, i en col·laboració amb Serveis Socials els intentarem preservar.

És clar que si no hi hagués crisi tot seria més bo de fer, no vagi en aquest debat que no és veritat, el que pot ser és que si no prenen les mesures necessàries no hi hagi ni això.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 3235/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del port de Cala En Bosch de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 3235/11, relativa a ampliació del Port de Cala En Bosch de Ciutadella que formula la Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. La demanda de nous amarraments per al Port de Ciutadella queda clarament recollida en una llista d'espera que a dia d'avui supera les 500 peticions segons les xifres oficials de Ports de les Illes Balears. La més antiga d'aquestes peticions es remunta a l'any 1991 o sigui que avui fa més de vint anys que hi ha menorquins i altres ciutadans que estuegen a Menorca que esperen una infraestructura nàutica adequada i amb garanties.

Dimarts passat varen començar les obres de reordenació de l'antic port, però aquesta actuació, tot i ser molt ben valorada, no dóna resposta a la gran demanda. L'any 2007 va ser presentat a l'anterior govern el projecte bàsic d'ampliació del port esportiu de Cala En Bosch, varen transcórrer els quatre anys d'aquell govern i aquest projecte no va ser tramitat, va quedar oblidat dins els calaixos de l'anterior administració tot i que Menorca és l'illa de Balears amb manco oferta per al turisme nàutic.

El nou govern s'ha compromès a reactivar, recuperar i tramitar totes aquelles iniciatives que siguin bones per impulsar l'economia productiva i crear riquesa en aquestes illes. El no a tot que aplicà l'anterior govern ja no existeix avui. Per tant, ha arribat el moment de donar el protagonisme a l'inversió privada amb el compromís de crear les condicions favorables i generar la confiança necessària perquè aquestes illes tornin ser capdavanteres i emprenedores. Aquest compromís suposa haver de complir tots els criteris de creixement sostenible i de respecte normatiu, però no pot implicar de cap manera congelar i retardar projectes inversors i tenir-los aturats durant quatre anys.

Per tant, té intenció el Govern de les Illes Balears tramitar en aquesta nova legislatura el projecte d'ampliació del port esportiu de Cala En Bosch?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada, efectivamente Cala En Bosch es un puerto precioso, perfectamente situado a 9 km. al sur de Ciudadela, con casi 270 amarres, con frecuentes banderas azules, pero Cala En Bosch tiene un problema y es que se llega a él a través de un canal, un canal que en algunos puntos tiene escaso calado o profundidad, de un metro y medio escaso, se tiene que pasar por debajo de un puente que tiene el punto de máxima altura a 6,80 metros y ello evidentemente dificulta el paso de las navegaciones de recreo y por supuesto las embarcaciones de vela por sus mástiles y por sus quillas.

Si a todo ello, a estas circunstancias añadimos el hecho de que nos encontramos primero con un puerto estratégicamente situado porque está en la punta más cercana a la isla de Mallorca, por otro lado, nos encontramos con una propuesta de inversión cien por cien privada -cien por cien privada- y estamos hablando de 38 millones de euros y por otro lado la demanda de amarres que existe en la zona, evidentemente, aunque sólo sea por esto tenemos la obligación de sacar del baúl de los recuerdos esta propuesta de proyecto que, como ha dicho la diputada, está desde el año 2007 sin tramitar.

Esto no puede seguir así. Creo que los administrados se merecen una administración diligente, que estudie, que encargue los informes pertinentes y que luego diga sí o no, pero no puede estar más de cuatro años, ahora hace más de cuatro años, un proyecto olvidado.

¿Nosotros qué haremos? Lo recuperaremos, lo sacaremos de ese baúl de los recuerdos, encargaremos el informe al Ayuntamiento de Ciudadela, encargaremos el informe al consell insular, se expondrá en exposición pública y luego irá a la Comisión balear de Medio Ambiente y, si al final reúne todos los requisitos medioambientales y técnicos necesarios, pues se le podrá decir que sí y si no los reúne se les dirá que no, pero lo que no se puede hacer es continuar en la línea en que estaban ustedes del no por el no, el bloqueo sistemático de todos los proyectos. Eso no puede ser.

No sé si ustedes lo hacían por un tema de veto político o por incompetencia o por las dos cosas, pero yo le digo...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, Sr. Conseller, disculpe, conteste a la Sra. Diputada si es tan amable.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Pero yo le digo que aquí la incompetencia y el veto político se han terminado. Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 3237/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expedients aturats a la Comissió Balear de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 3237/11, relativa a expedients aturats a la Comissió balear de Medi Ambient que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. La passada i la present legislatures han vengut marcades per una greu crisi econòmica. Part del problema ha estat que els responsables que llavors l'havien de gestionar no varen saber, en primer lloc, reconèixer-la i en segon lloc prendre mesures realment efectives per pal·liar-la i superar-la.

Si bé és cert que la manca d'ingressos que comporta la situació actual constitueix una seriosa dificultat per a les administracions, també és cert que són nombroses les accions que es poden dur a terme per reactivar l'economia sense que aquestes tinguin cap mena de cost per al contribuent. És sabut que l'Administració no crea els llocs de treball, malgrat aquest fet sí que pot afavorir les condicions adequades per activar l'economia perquè els emprenedors els puguin crear.

Afavorir aquesta circumstàncies com es pretén, per exemple, amb la Llei de l'emprenedor és una passa endavant. Afortunadament el Govern té més eines, legislar per actualitzar les normes i eliminar les traves burocràtiques, crear un marc jurídic estable i agilitar les tramitacions administratives.

Quantes empreses han deixat d'invertir a Balears perquè el que diuen les diferents normes és paper mullat? La inseguretat jurídica provoca la fuga de capital, espanta els inversors. I, quantes empreses es poden permetre avui dia el luxe d'estar mesos i mesos en espera mirant d'aconseguir un permís, una llicència que no acaba d'arribar?

Malgrat tot això exposat, Sr. Conseller, quants expedients aturats a la Comissió balear de Medi Ambient s'ha trobat el nou executiu? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, president. A la Comissió balear de Medi Ambient ens hem trobat 870 expedients pendents de resoldre, és una quantitat importantíssima que... sense cap dubte haurem de fer feina perquè no ens passi, i això atura -com bé vostè ha dit, Sra. Bosch- molta part de l'economia de la nostra comunitat.

La Comissió balear de Medi Ambient es reuneix una vegada cada mes, el ple, i el que hem fet ha estat passar ara a quinze dies i si fa falta ho passarem setmanalment sempre i quan les subcomissions o els subcomitès puguin dur la feina endavant.

És veritat que hi ha tota una qüestió legal a haver de complir i és legislació bàsica que ve de Madrid i això sense cap dubte ho hem de complir. El que també és veritat és que... és com l'escopeta del rei que la carreguen cada vegada més, cada vegada més, cada un que passa la carrega un poc més i arriba a fer un tro i, el tro quin és?, que aturam molta part d'economia que no hi ha motiu per aturar-la. S'han de comprovar les coses, s'han de fer els informes que facin falta, però crec que se n'han fet molts o se n'han aturat molts que no importava aturar-los i se n'han fet d'altres que... la seva base jurídica deixa molt a desitjar.

Nosaltres ja treballem en la simplificació dels processos d'avaluació ambiental i haurem de fer molta més feina i no tan sols aquí, sinó també a Madrid. El que tenim molt clar és que els informes durant aquesta legislatura es faran amb una base tècnica i jurídica, no ideològica. És molt important saber conjugar els dos vessants, tant de donar seguretat jurídica com també complir la legalitat. I en això farem feina.

Crec que hi ha també un tema molt important que ens hem trobat, tot i que el darrer president de la Comissió Balear de Medi Ambient va intentar i va tenir uns èxits, encara que escassos, però els va tenir, el Sr. Orfila, crec que s'ha de fer molta més feina per aconseguir millorar la gestió des del ple fins als subcomitès. Aquí els tràmits sembla ser que ningú no els controla a nivell global, ningú no sap quan entra un expedient i quan surt. I això s'ha de canviar, això s'ha acabat. En aquests moments ja tenim una aplicació informàtica fent-hi feina i, per tant, quan entra un paper, tots sabem els terminis que té internament per resoldre's i tot això amb un objectiu molt clar: hem d'aconseguir que la Comissió Balear de Medi Ambient no sigui el forat allà on s'atura tota l'economia...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, si vol intervenir té un torn.

I.10) Pregunta RGE núm. 3239/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Formentor de les Lletres.

Desena pregunta, RGE núm. 3239/11, relativa a Premis Formentor de les Lletres i que formula la Sra. Diputada Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada parlàvem en aquest mateix parlament amb motiu de la convalidació del Decret llei de suport als emprenedors, de la importància de la iniciativa privada. El meu company, el Sr. Mercadal, definia l'emprenedor com el promotor d'un determinat projecte que identifica una oportunitat i organitza els recursos per posar-se en marxa. Emprenedor, és aquella persona amb suficient autoconeixement, motivada, informada per desenvolupar les idees proactiva i innovadora, amb competències, habilitats per fer feina en xarxa i produir amb la seva acció impactes positius. En resum, emprenedor és aquella persona que passa de les idees a l'acció, dels somnis a la realitat.

Constituir el Premi Formentor jo crec que és la més alta expressió del procés d'emprenedor, ja que torna a la societat a través de les aportacions particulars part del benefici obtingut després d'haver creat riquesa i feina. El mateix Estatut d'Autonomia de la nostra comunitat autònoma estableix en el seu article 15, que tots els ciutadans de les Illes Balears tenen dret a participar de forma individual o col·lectiva a la vida política, econòmica, cultural o social de la comunitat autònoma.

Doncs bé, l'objecte de la pregunta és tan sols aturar-nos en una iniciativa cultural, que sorgeix de la pròpia societat civil. Els Premis Formentor han posat Balears en el mapa mundial de la literatura i per un moments el món ha rebut la referència de Balears en clau literària. Samuel Becket, Jorge Luís Borges, Juan García Hortelano, Jorge Semprún, entre d'altres, han estat guardonats. Simplement li vull demanar, Sr. Conseller, quina valoració fa el conseller d'Educació, Cultura i Universitats del Premi Formentor de les Lletres celebrats recentment?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Lògicament no en podria ser d'altra que estar molt content i realment compartim amb vostè que iniciatives com aquestes, en aquest cas encapçalada i recuperada després d'aquells primers Premis Formentor dels anys seixanta que varen tenir tot un seguit de vicissituds, era gent que tenia ganes d'impulsar tot allò que representava la literatura i un començament d'un camí cap a la llibertat, realment ha estat una sort que el Grup Barceló, que la mateixa família Buades, Grup Santillana, Grup Telefonica, i ho vull citar perquè són famílies, com vostè deia, persones visionàries, més enllà d'emprenedors, que varen saber que podien combinar moltíssimes coses, entre d'altres, el reconeixement també de destacadíssimes figures del món literari.

Molt content d'aquesta iniciativa que s'ha recuperat ara el 2011 i que no podem defugir que està relacionada també amb la recuperació de les converses, que té una relació natural amb elles. I tant de bo que n'hi hagi moltes d'aquestes que ens permetin també situar-nos dins aquest petit espai mediterrani en allò que volem ser, també un referent dins l'àmbit literari.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 3241/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges desocupats a l'IBAVI.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta. RGE núm. 3241/11, relativa a habitatges desocupats a l'IBAVI que formula el Sr. Diputat Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Con voluntad política se puede conseguir una buena política de vivienda pública en venta o en alquiler. Es importante incentivar el acceso a la vivienda, recordemos la implantación por un gobierno del Partido Popular de la llamada hipoteca joven, facilitando el acceso a la vivienda a los jóvenes, eliminado por un gobierno llamado progresista. Lo que no se puede es tener VPO vacías. Pero lamentablemente las actuaciones en vivienda pública que se han desarrollado en nuestra comunidad en la pasada legislatura han sido un auténtico despropósito de gestión. Concretaré, descoordinación institucional, vivían de espaldas a la actual incertidumbre económica y a la restricción de créditos, por lo tanto, de espaldas a la realidad. Falta absoluta de planificación, actuaban sin interesarles dónde había demanda. Propusieron incluso construir en suelo rústico, yo creo que se acuerdan, lo llega a proponer el PP y bueno ...! Dejades en el cuidado del patrimonio inmobiliario público, por ejemplo, locales ocupados como trasteros por vecinos y no hacían nada para solucionarlo.

Precios de alquiler de VPO superiores al de mercado. No formalizaron la cesiones de suelo para VPO que tanto prometieron como Son Busquets en Palma.

Además sus actuaciones en vivienda también se han caracterizado por una alegría con los fondos públicos. A la adquisición, conocida por todos, de los cuadros, añadir costosas ediciones del libros, uno de arquitectura de Mallorca costó la friolera de 75.932 euros. Gran número de costosas asistencias técnicas externas, teniendo personal cualificado en la propia administración, por ejemplo un análisis de la encuesta de demanda, 61.016 euros; o un estudio de empresas públicas, 106.200 euros. Gasto en solares muy costosos, sabiendo además que no iban a construir porque no había dinero. Compraron solares con precio desorbitados para una administración, en Campos compraron unos solares que agruparon para VPO por valor de 19 millones de euros, con crédito bancario de 15 millones de euros, sin pagar y no se ha construido, es auténticamente esperpéntico.

Ante este fracasado panorama, queremos saber ¿cuántas viviendas del IBAVI se encontraban desocupadas al inicio de esta legislatura?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient, Agricultura, Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President. Bé, els habitatges que hi havia desocupats quan nosaltres vàrem entrar, els classificaré en lloguer, lloguer amb opció de compra i en venda, i són els següents. A Mallorca de 828 habitatges en queden 141 sense llogar -això és en el capítol de lloguer-, a Menorca de 112 habitatges en queden 33 de buits, a Eivissa 31 habitatges i els tenim tots llogats.

Lloguer amb opció de compra: a Mallorca de 201 habitatges en queden 9 de buits, a Menorca de 27 habitatges en queda 1 de buit i a Eivissa de 228 habitatges en queden 10 de buits.

Capítol de venda: a Mallorca ens en queden 91 pendents de vendre, a Menorca 9 i a Eivissa 3. En construcció en aquest moments hi ha 170 habitatges a Mallorca i 38 a Menorca, en alguns casos amb dificultats lògicament per col·locar-los.

Aquestes són les dades que tenim, a més de 350 aparcaments que tenim a la venda i 500 aparcaments més que estan amb opció de lloguer. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha segona intervenció per part del Sr. Diputat?

I.12) Pregunta RGE núm. 3242/11, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tasques desenvolupades per a l'extinció de l'incendi succeït a Eivissa.

Idò passam a la dotzena pregunta, RGE núm. 3242/11, relativa a tasques desenvolupades per a l'extinció de l'incendi succeït a Eivissa que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, a l'illa d'Eivissa en els darrers 13 mesos s'ha cremat una superfície aproximada de 2.500 hectàrees de zona forestal, el que representa per a una illa com aquesta una pèrdua de grans conseqüències. El foc ha afectat zones d'alt nivell de protecció i de valor mediambiental i paisatgístic i ha destruït un entorn que a Eivissa tardarem molts d'anys en tornar recuperar. Recordem només l'incendi d'una zona tan emblemàtica com era la zona de Benirràs i el primer d'aquest estiu produït a la zona de les muntanyes de Morna, a una zona boscosa de gran intensitat.

El darrer d'aquests incendis va tenir lloc fa pocs dies i s'hi va veure afectada una zona residencial en el municipi de Santa Eulària des Riu, que es trobava precisament en aquell moment amb un nivell d'alta ocupació. L'incendi declarat va obligar a desallotjar un nombre superior a 1.000 persones i va obligar a activar tots els dispositius per salvaguardar també tots els béns de les persones que es veien obligades a abandonar el seu habitatge, circumstància que es produïa devers les 9 de la nit. Aquest fet, aquesta circumstància, unida al fet que els equips aeris d'extinció perquè caia la nit i que la força del vent en aquell moment afavoria moltíssim la propagació del foc, va fer que els mitjans d'extinció s'aplicassin encara amb molta més intensitat. Idò bé, 24 hores després que l'incendi es declaràs, que començàs l'inici del foc, es va autoritzar les persones que havien abandonat el seu habitatge a tornar ocupar les seves cases, cosa que evidencia que l'operatiu desplegat en aquell indret va actuar amb eficàcia, malgrat les condicions adverses esmentades.

Sr. Conseller, el meu grup parlamentari i jo personalment, voldria conèixer amb més detall si cal, l'operatiu desplegat en aquest incendi, motiu pel qual li feim la següent pregunta: Com valora el Govern de les Illes Balears l'efectivitat de les tasques d'extinció desenvolupades a l'illa d'Eivissa en el transcurs del darrer incendi recentment succeït a l'illa?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el conseller d'Administracions Públiques, el Sr. Gornés.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, primer de tot vull fer destacar l'excel·lent actuació i la coordinació de tots els organismes que varen intervenir durant l'incendi, començant per l'IBANAT, sota la direcció del conseller de Medi Ambient i, per suposat, de l'Ajuntament de Santa Eulària i del mateix Consell Insular d'Eivissa, i no entraré en més detalls perquè no vull deixar d'esmentar cap dels organismes que varen intervenir durant aquest incendi.

Gràcies a la seva tasca, a la tasca de tots i a la ràpida avaluació i a la immediata presa de decisions, hem de dir que l'incendi no va ser més greu del que podria haver estat. En aquest sentit, la coordinació de tots els organismes va ser bàsica, fonamental. Tenguin en compte que la primera telefonada d'avís es va produir a l'112 a les 20.07. És a dir, en aquesta hora ja s'havia post el sol, els mitjans aeris no podien actuar i tota la mobilització es va haver de fer mitjançant els efectius terrestres. La zona, com ha dit vostè, és d'alt incendi forestal, amb l'agreujant que hi ha una gran urbanització dins aquesta zona forestal. A les 20.26 es va declarar l'incendi a nivell 1, es varen despatxar automàticament tots els mitjans assignats segons el protocol; i a les 20.53, el conseller que els parla va decretar, a instàncies del director tècnic d'extincions, el nivell 2, el que vol dir que ja hi ha afectació directa de béns i de persones.

Es varen desallotjar 800 habitatges i aproximadament unes 1.150 persones. Des de la central de l'112, es varen planificar totes les actuacions durant el vespre, per tal que just sortís el sol tots els mitjans aeris i tots els efectius disponibles es possessin a treballar de forma conjunta. A les 21.56 es va demanar la mobilització de la UME i a les 2 aterraven dos helicòpters amb disset efectius per tal d'estalonar les tasques d'extinció. Un segon contingent arribava a les 9 del matí i un altre estava previst per la 1, ja amb tota la maquinària...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 3244/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres del deute de les Illes Balears.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 3244/11, relativa a xifres del deute de les Illes Balears que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Banc d'Espanya va fer públiques fa unes setmanes les dades d'endeutament de les comunitats autònomes en el segon trimestre d'enguany, unes dades que suposen un nou rècord per a les Illes Balears, 4.561 milions d'euros, un 19,3% més que l'any passat, que implica que siguem la quarta comunitat autònoma més endeutada de tot Espanya en relació al nostre Producte Interior Brut. Aquesta xifra esgarrifosa ho és més si tenim en compte que 2.763 milions d'euros, un 61% del total de l'endeutament s'ha produït aquests darrers quatre anys; l'altre 40% corresponen a 25 anys d'autonomia. En quatre anys quasi s'ha duplicat la xifra d'endeutament de tota la nostra història.

Aquesta greu situació que sense cap dubte hipoteca el nostre futur i genera un estat d'alarma, suposa a més que tots ens demanam on han anat, on són? És una pregunta que els ciutadans del carrer es fan perquè no ho saben, Sr. Vicepresident; i a més d'aquesta pregunta se'n fan una altra: què implica aquesta xifra d'endeutament per a les nostres arques públiques? Són preguntes que ens preocupen, Sr. Vicepresident, i per ventura vostè ja ens en pot avançar alguna. Esper que vostè no estigui orgullós d'aquest endeutament, com pareixia que n'estava l'anterior conseller d'Hisenda. Per això, Sr. Vicepresident, quina opinió li mereixen les xifres d'endeutament de les Illes Balears en el segon trimestre d'enguany?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies. Bé, com no pot ser d'una altra manera, són xifres que fan vertigen, són xifres que ens posen en una situació difícil en el futur. La veritat és que crec que és el resultat d'una gestió equivocada. Tots recordam quan es negava la crisi, quan es deia que estàvem en una situació passatgera i que, per tant, tot podia continuar igual. Si a més a més, afegim que el talonari estava obert i es podia gastar pràcticament en tot, fer promeses de tot, tenim com a resultat que aquestes xifres responen a un fet, poder fer front a la despesa corrent, no fer inversions, amb la qual cosa s'estava rompent una regla que hauria de ser sagrada a la hisenda pública.

De cara als propers anys, haurem de tornar tot aquest deute i, per tant, serà una pesada càrrega que durem durant molt de temps, una càrrega pesada que ens obligarà a fer pressuposts molt ajustats per als propers anys i a dedicar recursos a pagar el deute, a fer front a aquest deute. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més intervencions al respecte?

I.14) Pregunta RGE núm. 3245/11, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (II).

Passam a la catorzena pregunta, RGE núm. 3245/11, relativa a mesures econòmiques del Govern que formula el diputat Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident del Govern, ja hem pogut comprovar que el seu govern sistemàticament incompleix tot allò que va prometre. Va quedar clar la setmana passada que no faran un pressupost per a aquest exercici, tal com varen prometre i fins a dia d'avui també podem comprovar com no han resolt ni un de tots aquells problemes que vostès deien que amb la simple arribada de vostès al Govern quedarien resolts.

Ara bé, el que ens interessa ara també, és saber si el seu govern pensa governar per a tots els ciutadans o únicament per a uns pocs. I la pregunta, si bé no la varen saber contestar la setmana passada, és molt senzilla: està disposat, Sr. Aguiló, a renunciar a uns 30 milions per no aplicar el nou impost de patrimoni a aquells que en tenen per un valor superior a 700.000 euros?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Vegem, justament això és el que no hem de fer, política electoralista, política de crear la cerimònia de la confusió. Li puc dir que l'impost del patrimoni el varen llevar vostès, el seu partit, el va llevar, i com a resposta...

(Alguns aplaudiments)

... proposa, de forma electoralista per dir allò de dir *los impuestos para los ricos*, que normalment és la cançoneta que s'empra des d'aquell costat, el va proposar el candidat a president de Govern. I aquí comença la cerimònia de confusió, perquè per una banda ens diuen, Blanco, el ministre d'Indústria, que no hi haurà compensació per a les comunitats autònomes, Elena Salgado ens diu que sí, Marcelino Iglesias ens diu que no i Rubalcaba acaba dient que vol reformar aquest impost.

Davant d'aquesta situació, davant d'aquest núvol de ..., no sé de què, que està volant, crec que el més prudent és esperar. A nosaltres no ens agrada posar impostos, no ens agrada, però la veritat és que encara no està clar quina és la situació que vol deixar el Govern. Per tant, la nostra postura serà la d'esperar per veure quin panorama acaba sortint de tot això.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Aguiló, miri es va suprimir l'antic impost de patrimoni perquè afectava injustament les rendes baixes i mitjanes, no les més elevades, que és el que ara es proposa.

I política electoralista, la seva. Vostès són els que varen prometre moltes coses en campanya electoral, i és comprensible que així no els agradi sentir algunes coses, com que vostès afavoreixen i defensen únicament aquells que més tenen. Però és que és així, Sr. Aguiló. Per al Partit Popular la crisi es resol únicament retallant despesa, i aquest retall de despesa incideix directament damunt la sanitat pública, damunt l'educació pública, i damunt el petit empresari. Aquells que tenen més de 700.000 euros de patrimoni, Sr. Aguiló, no tenen problemes d'atenció sanitària, ni tenen problemes amb l'educació dels seus fills. La classe mitjana, avui sí, i les rendes més baixes molt més. Vostès castiguen aquells que menys tenen i els retallen serveis essencials, i per un altre costat es neguen que aquells que més tenen també col·laborin més.

Els treballadors poden quedar-se sense contractes, com passarà a la sanitat i com passarà a l'educació; poden quedar sense cobrar hores extres. En canvi aquells més rics, ni parlar de gravar els seus patrimonis ni d'ajustar el seu IRPF, ni revisar el que tributen per qüestions com les transmissions patrimonials o donacions. A vostès ni tan sols no se'ls ha passat pel cap poder aplicar que aquelles grans empreses que obtenen grans beneficis del nostre territori els puguin compensar.

En definitiva, vostès no volen que els que més tenen aportin més. Els únics que per al Partit Popular estan obligats a aportar per ajudar a resoldre la crítica situació són els treballadors que tenen una nòmina, els petits empresaris i les rendes mitjanes i baixes, i en això és en el que vostès estan treballant, Sr. Aguiló...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

...i això és el que han d'explicar al ciutadà.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sap, Sr. Diputat, qui va dir que era un impost obsolet? Li ho diré: José Luís Rodríguez Zapatero; José Luís Rodríguez Zapatero...

(*Alguns aplaudiments*)

José Luís Rodríguez Zapatero. El que nosaltres volem fer és que l'estat de benestar pugui sobreviure, pugui continuar, pugui ser un estat que doni garanties de cara al futur, i això passa per fer una política econòmica ortodoxa, per fer una política econòmica clara, transparent, una política econòmica en què s'incentivi el consum, en què s'incentivi l'activitat, i no per pujar impostos, de cap manera. El que necessitam és un govern i una administració pública que tinguin uns comptes racionals, que tinguin una tasca adequada als seus objectius i que tinguin una estructura així com toca, no allò altre.

Gràcies.

(*Petit aldarull a la sala*)

I.15) Pregunta RGE núm. 3246/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (IV).

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta, RGE núm. 3246/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, president. Sra. Consellera de Salut, li estic molt agraït, i seguint el seu consell de la setmana passada he reflexionat, i per això li faig la següent pregunta: al pla de reequilibri, entre les pàgines 31 i 34, hi ha el compromís de retallar 150 milions d'euros a la seva conselleria abans de finalitzar 2011. Ens pot dir on aplicarà aquest retall?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Thomàs, es veu que ha reflexionat tant que no ha tingut temps de llegir el *Diari de Sessions*, perquè aquesta és la pregunta que vostè em va fer la setmana passada i jo li vaig contestar, i allà consta textualment la resposta, però com que es veu que la resposta no li va agradar, idè ho torna a preguntar.

Miri, el Pla econòmic i financer de reequilibri per a la comunitat 2011-2013 no suposa cap retall en les prestacions sanitàries públiques que dona el servei sanitari públic de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(*Aldarull a la sala*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Consellera, però, miri, pàgina 31, diu: "*Recorte en 2011, ib-salut, capítol 2, 81,86 millones*"; capítol 4, 42,25. A un és despesa corrent; no funcionen ni els hospitals ni els centres de salut sense aquesta despesa. Capítol 4, ja sabem que a Son Llätzer, a Inca i a Manacor, els retalla quasi 14 milions, i 25,5 en despesa farmacèutica i en concerts. Això és el seu compromís.

Podríem parlar de totes aquelles obligacions reconegudes i que ara vostès diuen que no estan disponibles per valor de 47 milions. I si vol parlar de recursos humans; vostè té molta de gent preocupada, en aquests moments: interins, eventuais, laborals; tothom està molt preocupat perquè pensa que anirà al carrer. I també plantegen en aquest document moltes altres coses: parlen de privatitzar la gestió hospitalària, parlen de vendre l'antic hospital Son Dureta, de fer retallades de finançament de medicaments, de limitar horaris de PAC i tantes altres coses.

Sra. Consellera, han passat tres mesos, i els treballadors de la sanitat pública estan cada dia més estorats, més nerviosos, però especialment més preocupats, i sap per què?, perquè volen sentir quins són els seus projectes i no ho poden sentir. Estan decebuts, i desgraciadament el poc que vostè diu dins el món sanitari ja no té credibilitat. Ahir es parlava de *limbo sanitari*, que aquestes mesures no serveixen per a res, o que aquestes paraules se les endú el vent, i tot això en relació de llistes d'espera ho diuen els seus, no ho deim ni nosaltres, no diuen els seus.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(*Petit aldarull a la sala*)

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Queda clar el sectarisme de l'exconseller de Salut quan parlar dels seus i dels nostres, i, quan parla de Manacor, la seva falta de rigor, perquè vostè va retallar el pressupost de Manacor i el va deixar en 50 milions i busques d'euros quan la despesa real és de més de 80 milions d'euros.

Miri, Sr. Conseller, aquest pla és un exercici de responsabilitat, rigor i austeritat davant la conjuntura actual de crisi i insuficiència pressupostària. I vostè, que ha dit les xifres que contempla aquest pla a les pàgines 31 a 34, no confongui els ciutadans, Sr. Conseller; no parli de 150 milions, són 129,4 milions. És que si vostè governés reduiria les prestacions?, perquè jo no en tinc cap dubte, que sí que ho faria; per això no li agraden les meves respostes. Però, miri, nosaltres no ho contemplem, perquè jo comprenc que a vostè li sàpiga greu, però la situació és prou difícil a totes les administracions públiques i especialment aquest govern s'ha trobat una situació molt difícil, i en concret a la Conselleria de Salut, molt greu, la conselleria que vostè gestionava, perquè a més de la insuficiència financera, a més de comptar amb un pressupost prorrogat que ens obliga a treballar amb les previsions del 2010, a més de tot això hem d'assumir compromisos fruit de la seva falta de previsió.

Vostè no s'ha d'aprofitar d'això i confondre els ciutadans, perquè, li ho dic, no retallarem les prestacions sanitàries, però les conseqüències de la seva gestió es patiran molt de temps. I per recordar-ho a tothom té vostè el seu monument a la ineficàcia, que és la muntanya de Son Espases, eh?, el seu monument a la ineficàcia, perquè vostè va voler soterrar l'edifici de serveis, amb el cost que això ha suposat i suposarà, per disminuir l'impacte visual del monestir de La Real i per protegir l'entorn rural de la zona. Això té algun benefici assistencial?, hi ha algun benefici que justifiqui això?

Miri, el món sanitari està astorat i preocupat des de fa quatre anys, i ara comença a veure la llum. Moltes gràcies.

(Aplaudiments, aldarull a la sala i remor de veus)

I.16) Pregunta RGE núm. 3251/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a conveni ferroviari.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3251/11, relativa a conveni ferroviari, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, el 2008, a la fi després de molts d'anys, es va aconseguir firmar un conveni ferroviari amb Madrid que pagava 430 milions d'euros, 430 milions d'euros que eren per fer complir tots aquells projectes del Pla de transport ferroviari que un govern del Partit Popular havia aprovat, que es poguessin dur a terme. Vostès fa poc varen anar a Madrid i varen renunciar a aquest conveni. Pensa d'aquí a final d'any fer alguna mesura, algun tipus de gestió perquè Madrid compleixi aquest requisit i puguin continuar les obres?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Em sorprèn que em faci aquesta pregunta, perquè vostès s'haurien d'haver assegurat que aquest conveni s'executàs. El varen firmar el dia 16 d'octubre de 2008 i té competència estatal. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, si no s'acaben aquestes obres estarem tudant tota una sèrie de doblers que es varen iniciar, insistesc, per fer complir el Pla de transport ferroviari d'un govern del Partit Popular. Els batles de la comarca, de Manacor, de Son Servera, de Sant Llorenç i d'Artà, ja han mostrat la seva preocupació; fins i tot alguns d'aquests ajuntaments ja han fet acords municipals per reclamar al Govern que continuï aquestes obres.

Vostè fa poc, aquest estiu, va visitar les obres del Palau de Congressos, i va dir que Palma, que els ciutadans de Palma no es mereixien tenir unes obres sense acabar a l'entrada de Palma. La meua pregunta és per què els ciutadans i les ciutadanes d'aquests municipis, Manacor, Sant Llorenç, Son Servera i Artà, sí que poden tenir unes obres mig acabades, sí que poden tenir i haver d'aguantar aquesta situació.

Sr. Bauzá, la seva obligació és no tudar els doblers de les inversions que s'han fet, acabar una obra que està contemplada en el Pla de transport ferroviari, per molt que ara a vostès no els agradi aquesta obra, i evidentment reclamar davant Madrid que compleixi aquest conveni; se l'hi ha de reclamar i vostès no poden consentir que Madrid no compleixi. La meua única explicació és a veure si vostè pensa que el 20 de novembre hi haurà un canvi de govern i, a aquest nou president, vostè no li vol reclamar res.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President; moltes gràcies, Sr. Barceló. El primer que em sorprèn és que vostè no sap les xifres que maneja; em diu que són 430 milions d'euros, i aquest conveni diu 443,75; és important perquè hi ha una diferència i hem de saber de què parlem; primer.

Segon. Vostès, el seu govern, varen signar amb Madrid realment no un conveni, sí una declaració d'intencions; de 443 milions d'euros, han vengut només 57,5 milions d'euros: 3 milions d'euros l'any 2008; 25 milions d'euros l'any 2009, amb una addenda firmada el 30 de desembre del 2010; 15 l'any 2010 i 14,5 l'any 2011. On són aquests 443 milions que vostès deien que tenien signats amb un conveni entre el Govern central i el govern de l'anterior legislatura?

Miri, vostès, amb 57,5 milions d'euros, han licitat obres per un import de 200 milions d'euros. És això la resposta que diuen de no tudar? És aquesta la gestió exemplar? Només hi havia 57,5 milions d'euros i vostès han licitat 200 milions d'euros d'un conveni signat amb declaració d'intencions de 443. Miri, si la Sra. Ministra em diu que no hi ha doblers, el seu govern amic, que és tan important, que vagi a la ministra i tengui els doblers. Jo seguiré lluitant, però amb un conveni de declaració d'intencions és molt difícil, sobretot quan a nosaltres se'ns qüestiona allò que ni tan sols hem firmat.

De totes maneres jo li vull dir una cosa: aquesta és la seva forma de gestionar; nosaltres no gastarem el que no tenim, no endeutarem aquesta comunitat perquè part d'aquests mils de milions està en aquests 143 de dèficit, i nosaltres no enganarem ningú.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala)

I.17) Pregunta RGE núm. 3247/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (V).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta 17, RGE núm. 3247/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. A veure si avui tenim més sort i el president del Govern ens contesta allò que li demanam.

Avui hem vist que renunciaran a cobrar els 35 milions d'euros de l'impost de patrimoni, hem vist que no pensen demanar el pagament del conveni ferroviari, i m'agradaria saber per què també han renunciat a negociar els 240 milions d'euros que ens deu el Govern de l'Estat pel fons de competitivitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President; moltes gràcies, Sra. Armengol. Nosaltres no hem renunciat ni renunciarem a res. Jo li voldria demanar per què pensa vostè que nosaltres hi hem renunciat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. És surrealista: el que governa no contesta el que fa i es remet al fet que l'oposició li ho expliqui. Bé, idò, li ho explicarem, ja que no se n'assabenten entre vostès, li ho explicarem.

Miri, Sr. President del Govern, s'ha aprovat, gràcies a vostè, un pla de sanejament que estava en discussió amb el Govern de l'Estat, precisament entre el conseller Manera i la vicepresidenta econòmica, la Sra. Salgado, perquè nosaltres no estàvem d'acord que l'Estat no avançàs els 240 milions d'euros del fons de competitivitat i els pagàs en el 2011, cosa que va quedar claríssima a la compareixença que va fer el Sr. Manera dia 25 de maig, quan vostès ja havien guanyat les eleccions. Per tant, vostès han aprovat un pla de sanejament a Madrid en el qual renunciïn a negociar els 240 milions d'euros. Aquests 240 milions d'euros, Sr. Bauzá, són totalment necessaris per no haver de fer els retalls en sanitat pública i en educació pública que vostè ha proposat a Madrid com a fórmula de solucionar els problemes econòmics d'aquesta comunitat autònoma.

I ja que vostè em fa preguntes, jo n'hi faig una altra: per què vostè abans de les eleccions, el 29 d'abril de l'any passat, va dir públicament: "no és de rebut que el conseller d'Economia i Hisenda no hagi reclamat a l'Estat els 240 milions que ens corresponen rebre aquest any pel fons de competitivitat; no només els hauria d'haver reclamat sinó que s'hauria d'haver plantejat posar un contenciós administratiu". Expliqui'ns vostè, que és el president del Govern, què ha fet per recuperar aquests 240 milions d'euros.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President; moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, el Pla de sanejament, jo li ho diré amb tota la humilitat, o a vostè no li han dit la veritat o vostè no sap el que és un pla de sanejament. En quatre ocasions, en quatre ocasions es va presentar al Ministeri d'Economia, en quatre ocasions. No em digui que no, després li dic les dates, per si de cas. En qualsevol cas, en quatre ocasions es va presentar i en les quatre no es va aprovar, però no perquè s'estigués negociant res, simplement -i dit pel mateix secretari d'estat i la ministra- perquè no deixava

en cap moment clar el full de ruta ni especificava cap tipus de xifra. Nosaltres ho vàrem fer i es va aprovar. Em sap greu. Consulti-ho amb la ministra o no estigui mal informada.

Miri, el govern anterior, el Sr. Antich, va incloure aquests 240 milions d'euros en els pressuposts del 2010 i del 2011, que és una pròrroga del 2010. La llei deixa clar que meritara l'any 2013; per tant hi podria haver avançaments. Vostès varen dir que havien negociat amb el Govern central l'avançament d'aquests 240 milions d'euros -ho varen dir vostès!-, i després aquests 240 milions d'euros no varen arribar. Per què no varen arribar?, perquè el dia 12 de maig de l'any 2010 el Sr. Zapatero va rebre una telefonada del Sr. Obama i de la Sra. Merkel i li varen dir "comença a arreglar el tema que, si no, ens n'anam tots cap avall", i va aplicar immediatament mesures restrictives, com la reducció del 5% als funcionaris i la congelació de les pensions, que no són retalls socials, evidentment que no, segons vostès.

A partir d'aquí canvia el sistema de política i es paralitzen per part del Govern central, els 240 milions d'euros que teòricament, i dit per vostès, ja estaven emparaulats, com els 150 milions d'euros, també, del finançament, supòs que de la mateixa manera.

Jo li deman, i li agrairia que ho demanàs al Sr. Zapatero, per què no varen arribar aquests 240 milions d'euros que tenien emparaulats. Nosaltres continuarem lluitant, evidentment, però el que no és de rebut i el que no és normal és que vostès ens donin lliçons d'aquest tipus, perquè si avui aquests 240 milions d'euros figuren en una pròrroga pressupostària, és com a conseqüència que vostès no varen dur en aquesta cambra una aprovació de pressuposts perquè, entre altres coses, ni es duïen bé ni sabien com avançar en la pròrroga pressupostària.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3248/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures econòmiques del Govern (VI).

Darrera pregunta del plenari, RGE núm. 3248/11, relativa a mesures econòmiques del Govern, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, que ha estat rectificadament mitjançant l'escrit RGE núm. 3312/11. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. A veure si avui tenc més sort, perquè la setmana passada vaig demanar al president del Govern què havia fet aquests cent dies per reactivar l'economia i no va saber posar ni una proposta damunt la taula. A veure si avui s'ha après la lliçó i ha estudiat una mica aquesta setmana, Sr. President.

Dels cent dies, noranta-nou els ha passat plorant. Això ho deia ahir una declaració d'una persona d'aquesta societat nostra. Jo crec que una de les funció també importants que té el president del Govern és saber negociar a Madrid. Vostè no ha fet, de moment, cap de les dues coses. Em podria dir què ha fet aquests cent dies?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Crec que repetim l'escenari, perquè de qualque manera..., bé, de qualque manera no, evidentment jo tenc aquí l'acta de sessions, ja va ser contestada la pregunta la setmana passada, i per tant la resposta és exacta a la de la setmana passada.

El que s'ha fet ha estat un canvi de política, un canvi de política complet, un gir complet a allò que s'estava fent fins en aquell moment, un gir cap a una política de més credibilitat, un gir cap a una política on s'intenta de qualque manera que tot allò que es gastí estigui suportat per uns ingressos corresponents i per tant es pugui pagar, i una política que sigui creïble i que pugui donar certesa cap al futur, una política que té a veure amb una administració més reduïda, amb un govern petit, amb un major protagonisme dels emprenedors del sector privat, i amb un redimensionament del sector públic per fer-lo més eficaç, això és el que fem i aquestes són polítiques que han d'ajudar necessàriament a la reactivació econòmica, que donaran els fruits a mig termini de com funciona l'economia, de com es pot reactivar l'economia.

Per tant, la resposta és la mateixa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. No sé com ho he d'agafar, a veure, la setmana passada em varen dir que no s'havien entès entre ells dos, avui la pregunta és: Sr. President del Govern, quines mesures concretes ha pres el seu govern durant aquests cents dies per reactivar l'economia de les Illes Balears?

És una mica trist que el president del Govern no vulgui contestar aquesta pregunta, que crec que hauria de fer en seu parlamentària, la fa fent discursos fora, jo li deman que també la faci aquí, per això li demanaré una compareixença urgent que vingui aquí a debatre què ha fet aquests cent dies i quins retalls ha proposat en el pressupost públic d'aquesta comunitat autònoma.

Mirin, senyors del Govern del Partit Popular, vostès aquests cent dies s'han dedicat a crear alarmisme, a no tenir el crèdit dels bancs per poder pagar els proveïdors, a decidir políticament qui prioritzen i qui no -i això ho hauria d'explicar el Sr. Aguiló, ja que el Sr. Bauzá no ho vol contestar, ho expliqui vostè-; per què, per exemple, per posar una anècdota damunt la taula, que té un cost social molt important, la federació FEAPS, de persones que tenen entitats no lucratives, que treballen amb persones amb discapacitat, que afecta 3.000 usuaris d'aquesta comunitat autònoma, que suposa 1.000 treballadors, no ha cobrat des del mes de maig, vostès en canvi han pagat 10 milions d'euros a Acciona, ens expliqui per què vostès fan aquesta prioritització política.

Es varen presentar a les eleccions dient que generarien ocupació, que cada aturat nou seria responsabilitat del Sr. Bauzá, ja li vaig dir la setmana passada que en té més 73.000 damunt la seva esquena; no han fet res per generar confiança a l'empresariat i a més destrueixen ocupació pública a uns ritmes realment alarmants, cent persones lligades a programes de treball en suport, d'orientació laboral, educadors socials que se'n van al carrer, més de cent persones de Radiotelevisió de Mallorca; 4.500, entre laborals i interins, que estan amb angoixa, amb incertesa amb els seus anuncis que retallaran ocupació pública, i tot això amb una manca de diàleg absolut, amb cent dies han aconseguit rompre amb tots els sindicats i cap negociació amb els partits polítics.

Miri, la prepotència, Sr. Bauzá, ni crea ocupació ni crea confiança. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Doncs miri, la veritat és que els comptes s'han de posar en ordre perquè la veritat és que els comptes que vàrem trobar eren uns comptes que no eren, no eren, la prova primera és que era el pressupost prorrogat, un pressupost prorrogat que, com he dit moltes vegades, tenia una característica, la despesa continuava creixent i els ingressos continuaven minvant, amb la qual cosa el dèficit encara era més gros, i això no es recollia en aquests comptes.

Quant a la Federació de Col·lectius Discapacitats, per exemple, no hi havia partida pressupostària, i per tant s'ha d'obrar, s'han de seguir tots els procediments perquè tot això sigui possible. Això du un temps i s'ha d'adaptar. I això és que feim, com deia abans, una política econòmica ortodoxa que és només comprometre-se en allò que es pugui pagar, no a la resta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

II. Interpel·lació RGE núm. 3050/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica general.

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 3050/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica i general.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Vicepresidente, la semana al ser preguntado el presidente por las medidas tomadas en estos primeros cien días, sólo acertó que habían hecho mucho trabajo, a decir que habían hecho mucho trabajo, hoy ha acertado a poco más.

Sr. Vicepresidente, no dudo que estén trabajando, lo que queremos saber es en qué línea, porque si trabajan mucho en la línea equivocada cada vez estarán más lejos de dar soluciones. Su mayor esfuerzo ha estado, hasta ahora, y lo vemos cada día, cada momento, cada segundo en este parlamento, en quejarse de la herencia recibida, cómo si en Baleares no hubiera habido crisis económica hasta hoy. Este gobierno se ha dedicado, como se le acaba de decir, más a llorar que a gobernar; se ha dedicado a intentar justificar por qué no hace nada, por qué no hace nada, nada más.

Han cometido una serie de errores, Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente, perdón, que se los voy a tratar de exponer y espero que me responda a las cuestiones que le planteo.

Primer error, anunciar que todos los problemas se solucionaban aprobando el presupuesto y luego pasar de él. El 16 de marzo de 2011, el Sr. Bauzá aseguraba que si Baleares tenía dificultades era por no haberse aprobado el presupuesto y que lo primero que él haría sería aprobarlo, pues bien, lo primero que hizo fue decir que no lo aprobaría, y eso que tiene mayoría más que suficiente. Hoy acabamos de oír en esta sesión parlamentaria que no se ha aprobado el presupuesto porque no nos llevábamos bien, pues si allí hay 35 ¿cómo se tienen que llevar de mal para que no lo aprueben ahora, si esa es una causa de aprobación o no aprobación? ¿O es otra la causa? Dice el Sr. Vicepresidente que hay que poner orden, qué mejor para poner orden que presentar el presupuesto de este año y veríamos negro sobre blanco dónde se recorta y dónde no se recorta. No lo harán, de ninguna manera.

Segundo error, anunciar que el Gobierno no tiene dinero para el pago de sus nóminas. Sabe que eso no es verdad, sabe que no es verdad. Mire, pero en la vida económica hay algo más importante que tener dinero que es tener crédito, y no hay que ser catedrático de nada para saber que los bancos solo prestan dinero a quien saben que lo va a devolver. Fue un error imperdonable, y ya lo han aprendido aunque no lo reconozcan, perdieron el crédito que tenía concertado el anterior Gobierno, han sido incapaces hasta el momento de que los bancos les den confianza; si una empresa anuncia dificultades de pago, al día siguiente tiene todos los acreedores delante de su puerta, y eso es lo que le ha pasado. Saben que se han equivocado con esas afirmaciones catastrofistas, todo el mundo se lo ha dicho, en público y en privado, y ustedes en privado ya lo reconocen. No aspiro a que en público reconozcan su error, Sr. Vicepresidente, aunque les honraría hacerlo. Al final espero que obtengan el crédito, porque los bancos se acabarán convenciendo de que sus palabras catastrofistas se deben más a su inexperiencia y a sus deseos de venganza contra el anterior gobierno que a la realidad de esta comunidad.

Pasemos al tercer error, han abandonado el diálogo como herramienta de gobierno. Durante la anterior legislatura, antes de que pasaran los primeros cien días, se puso en marcha el proceso que acabó con los 17 grandes acuerdos dentro del llamado Pacto por la Competitividad, en un esfuerzo único entre Gobierno, sindicatos y organizaciones empresariales, para marcar la ruta de la economía de las Islas para los siguientes años. ¿Qué van a hacer con estos 17 grandes acuerdos? ¿Van a empezar desde cero o van a seguir la línea marcada, convocando las mesas correspondientes? Sr. Vicepresidente, tenga en cuenta una cosa, el Gobierno no va a salir solo de esta situación, por mucho que se empeñe.

Hemos llegado al esperpento de que este gobierno solo habla consigo mismo, este fin de semana pasado hemos asistido a un soliloquio inédito, se reúne a dialogar consigo mismo, endogamia ideológica, dialogue con todos los demás, consigo mismo ustedes tienen mucho tiempo para dialogar, dialoguen con los demás.

Hablando del Gobierno, llegamos al cuarto error, crear una estructura de gobierno ineficaz que tiene paralizado al Govern. Es un hecho notorio que la reorganización hecha por el Govern no funciona, en cualquier conselleria se encontrarán a funcionarios con los brazos cruzados, y no porque no tengan trabajo o no lo quieran hacer, sino porque la estructura política creada no funciona, y lo saben. Este fin de semana oía decir al presidente de los constructores diciendo que había que darles otros cien días porque estaban muy verdes, que todavía no habían aterrizado, que no sabía muy bien cómo se aclaraban, etcétera.

Mire, nadie sabe en las consellerias dónde están los consellers, muchos directores generales carecen de experiencia, no lo decimos nosotros, lo dicen hasta los suyos, como se suele decir; carecen de experiencia y conocimientos sobre el funcionamiento de la administración; los funcionarios tienen que dedicar gran parte de su tiempo a enseñarles el oficio; otros se han ido, y hay que añadir que en muchos asuntos se ignora quién es el responsable político que los tiene que solucionar.

Quinto error, están degradando la confianza de los agentes económicos en nuestro futuro. La parálisis en la gestión y toda esa insistencia en lanzar mensajes negativos está erosionando gravemente la confianza de los agentes económicos en la economía de esta comunidad autónoma. En épocas de crisis económica, Sr. Vicepresidente, quien gobierna suele perder las elecciones, tanto es así que incluso en Estados Unidos la experiencia demuestra que, al menos hasta el momento, ningún presidente reelegido con un paro superior al 9%, nunca. Si les han elegido a ustedes, Sr. Bauzá, en muy buena medida ha sido por eso, para ver si cambiando al entrenador el equipo remonta; pero si el nuevo entrenador se cree que no tiene que demostrar su valía y se dedica a decir que si el equipo va mal es porque el anterior entrenador era muy malo, perderá su crédito en un par de partidos. Y eso es lo que está empezando a pasar, sólo le oímos decir: si esto no va bien es por culpa del anterior. Ese no es el camino.

Hemos tenido una de las mejores temporadas turísticas de la historia, el sector turístico, que supone un 80% de nuestro producto interior bruto, arroja unos datos excelentes, no por mérito del nuevo entrenador que ha llegado con el partido jugado, dejemos el mérito del éxito de la temporada en el limbo de la justicia histórica, no entremos en debates estériles y, sin embargo, la sensación entre nuestros agentes económicos es completamente negativa. Lo que necesita esta comunidad es que el turismo funcione y si el turismo funciona, como ha estado funcionando continua la depresión. ¿Qué está pasando?

Muy sencillo, no hay confianza en el nuevo entrenador, después de ganar por méritos ajenos el partido más importante de la temporada, por goleada, la temporada turística, con récord histórico de pasajeros en Son San Juan, el nuevo entrenador sólo transmite pesimismo. Aparte de criticar al Gobierno anterior y decir que no hay dinero para los proveedores el único mensaje económico que ha enviado el Govern es el de la austeridad como un fin en sí mismo.

Y llegamos así al sexto error, la austeridad no es un fin económico sino que es un medio. Está bien lo de recortar el gasto, el Gobierno anterior fue el que más lo hizo de toda España, mientras las autonomías del Partido Popular aumentaron sus presupuestos se rebajó el gasto corriente un 6% en el 2010, y a dichos recortes se les añadieron 130 millones más en junio, mediante un decreto ley que no fue apoyado por el Partido Popular, total un 10%, ningún otro gobierno lo hizo.

Por cierto, al presupuesto 2010 se presentaron varios cientos de enmiendas del Grupo Parlamentario Popular todas pidiendo incremento del gasto, todas, sin indicar contrapartidas concretas, todas, Sr. Vicepresidente.

Pero el mensaje de recortes, por necesarios o convenientes que estos puedan ser, es un discurso vacío desde el punto de vista económico, y usted lo sabe, Sr. Vicepresidente; sabe que es un discurso que solo genera pesimismo, que no genera ni un solo puesto de trabajo, está bien que se hagan ajustes pero cuidemos las formas y también las palabras. Cuando los ajustes los sufren los ciudadanos, cuando los recortes los sufren los ciudadanos, cuando las medidas las sufren los ciudadanos hablamos de ajustes, cuando quien tiene que sufrir una medida son las clases más pudientes hablamos de electoralismo, para unos ajustes y para otros electoralismo, es lo que hemos visto en el caso del impuesto de patrimonio; cuando se dice que paguen más los que tienen un patrimonio más alto, se nos dice que es electoralismo, cuando se dice que los que tienen menos posibilidades sufran los ajustes, son ajustes necesarios y austeridad. ¿Qué va a hacer en positivo?

Séptimo error, renunciar al dinero que tiene que llegar del Gobierno central. Tras la metedura de pata de decir que no tiene dinero para las nóminas y como quiera que los bancos le exigieron el plan de saneamiento aprobado, se vio obligado a rebajar pretensiones frente al Gobierno de España para conseguir su aprobación, y renunció a reclamar los 240 millones del fondo de competitividad y a más cosas, y al impuesto de patrimonio, por lo menos no ha dicho hoy que quiera coger ese dinero del impuesto de patrimonio, y si lo he entendido mal tiene su oportunidad de salir aquí y decirlo.

Miren, han renunciado a más cosas, han renunciado a inversiones ferroviarias, diga lo que diga el Sr. Presidente; han renunciado, se lo diré, a 30 millones que estaban asentados en la sección 32 del presupuesto del Ministerio de Economía y Hacienda, dedicados al tren de Mallorca; 15 millones más que estaban asentados en el presupuesto del Ministerio de Fomento para el tren de Mallorca, y 30 millones procedentes del tranvía, después del cambio que se hizo en el convenio aprobado por el Consejo de Ministros, a todo eso han renunciado.

No tengo mucho más tiempo, y quisiera acabar leyendo unas palabras con las que el Sr. Bauzá, presidente de esta comunidad, finalizaba su intervención en los desayunos informativos de Europa Pres, en Madrid, a dónde fue, eso sí, con un gran séquito; decía el presidente: “No quiero desaprovechar la presencia hoy aquí de grandes empresarios, que a su vez son amigos de grandes empresarios, que asimismo conocen a otros muchos empresarios, que esperamos sus proyectos con las puertas de mi despacho abiertas de par en par.” Así finalizaba su intervención el Sr. Presidente.

Dicho con otras palabras: que renuncia a gobernar, que el Sr. Presidente tratará personalmente con los grandes empresarios los proyectos que éstos tengan para Baleares, ¿es que él no tiene ninguno, porque no dijo ninguno? Y si no le traen ninguno ¿no hará nada? ¿Se acuerdan de cuando decía en campaña electoral que la pequeña empresa y los autónomos eran la clave de la economía? Miren, para recibir empresarios y grandes empresarios quizás los ciudadanos hubieran preferido contratar un broker, un agente comercial en lugar de un presidente; lo de recibir grandes empresarios con proyectos no es nuevo, ya lo hizo el Gobierno del Sr. Matas, que empezó con un campo de polo en Campos y acabó con una opera en el mar, fracaso tras fracaso.

Como decía Séneca: nunca mejora su estado quien muda solamente de lugar y no de vida y costumbres; y por lo que parece, por lo que dijo el presidente, no han mudado de vida y costumbres, no volvamos a viejas recetas fracasadas, Baleares se merece un gobierno que gobierne, no una estatua de sal.

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

President. Bé, la veritat és que estic una mica, no ho sé, sorprès d'aquesta intervenció, perquè tots aquests errors jo diria que són del govern anterior, és a dir, qui és que no va fer pressupost? Qui és que no tenia credibilitat? Qui és que tenia desitjos de venjança? La veritat és que, no ho sé, no acab d'entendre-ho.

El que hem fet aquests dies que hem estat en el Govern, aquests cent dies que hem estat en el Govern, ha estat una anàlisi de realitat, ha estat un canvi cap a una política, com deia abans, clara, una política ortodoxa i una política que ha de guanyar credibilitat. No podem continuar gastant el que no tenim, no podem continuar gastant el que no tenim! I hem de tenir una administració petita i eficaç, i això és el que ens hem posat a fer, i amb un èxit que jo crec que és palpable i que serà més palpable de cara al futur. Vostè em diu que hi ha una bona temporada i jo ho celebro que hi hagi una bona temporada i crec que aquesta bona temporada és una oportunitat de cara al futur, clarament és així; és una oportunitat de cara al futur que ve donada en gran part per motius que no tenen a veure amb la política econòmica de Balears, sinó circumstàncies externes, ben igual que les dificultats que poden sortir en altres àmbits.

Però jo vull recordar que el Govern anterior, i la veritat és que sense desitjos de venjança, sinó d'aprendre de cara al futur, de tenir clar d'on partim per anar a una sortida que pugui ser forta i sòlida de cara als anys que venen. En primer lloc, s'ha de dir que el pressupost del 2008, ho hem dit moltes vegades, es va incrementar un 15%, un 15% quan l'economia creixia al 3%; bé, si això no és incrementar les despeses, si això no és ser gastadors, doncs no sé què és ésser gastadors. De fet, la ideologia socialista és intervencionista i keynesianista i apunta en aquestes directrius i aquesta és justament la línia que volem reconvertir, que volem dur cap a un altre costat.

Quin és aquest altre costat? Quina és la política del Govern? Bé, primer, uns comptes públics reals, que es puguin pagar els deutes, això és el primer de tot, i a partir d'aquí donar més protagonisme a la iniciativa privada, donar més protagonisme a aquells que creen llocs de feina, a aquells que fan que l'economia funcioni, a aquells que són el motor de qualsevol centre de creixement. Que vull recordar que és el que ha passat sempre al llarg de la història, aquests han estat els pilars que han fet que l'economia pugui anar a més, que pugui sortir d'una situació com la que tenim actualment. El que no farem serà continuar fent promeses que no tinguin possibilitats de complir-se, el que no farem serà dir, doncs mira, com que Madrid ens pagarà a qualque moment, doncs nosaltres no feim els nostres deures. Nosaltres exigirem a Madrid el que hem d'exigir, però també farem els deures a casa i també farem les coses ben fetes a casa. Això no pot ser una excusa, reclamar permanentment no pot ser una excusa per a no fer el que s'ha de fer. I aquesta és la línia que volem seguir i que ha de donar resultats d'aquí a un temps.

Home, si vostè m'examina pels resultats al cap de dos mesos, doncs miracles no en feim. Jo sé que el Sr. Antich reclamava un miracle per a Balears i jo ho he dit moltes vegades, nosaltres miracles no en feim, el que feim és feina i feina amb idees clares, amb idees que ens marquen un rumb, que ens marquen una línia, que ens marquen una direcció, una direcció que és la política econòmica ortodoxa, i aquesta ens donarà resultats ben aviat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula en el torn de rèplica el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Vicepresidente. Por turno de réplica en teoría, porque para replicar tiene que haber habido una contestación y yo no puedo replicar a lo que no se me ha contestado nada. No sé, llevo tiempo por aquí en el Parlamento y he visto muchas interpelaciones, pero estamos viendo cosas que jamás habíamos visto.

Vamos a ver, yo de todas maneras verá que a lo que usted dice le contesto, que creo que es lo que tendría que haber hecho, si no por convencimiento sí por lo menos por cortesía; usted ha dicho que la temporada turística fue buena por causas externas, yo no despreciaría así al menos a los empresarios de esta comunidad autónoma, no los desprecie así. O sea, ¿usted dice que esta comunidad autónoma sólo tuvo turistas porque hubo turistas en los países árabes? Mire las cifras de ocupación y verá como antes de las revueltas aquí ya se preveía una temporada turística muy buena, ¿que luego se remató con eso? De acuerdo, y era muy buena, ya digo, no voy a atribuirle el mérito al Gobierno anterior, que sería para mí muy fácil, solamente a los empresarios de esta comunidad autónoma, respételos un poquito y reconozca que también hicieron algo para que tuviera éxito esta temporada pasada. No solamente una temporada magnífica, esa temporada magnífica no está dando

ningún resultado en la confianza de los ciudadanos y eso es lo que es preocupante.

Yo no vengo a examinarle por las cosas que haya hecho Sr. Conseller, Sr. Vicepresidente, perdón, no vengo a examinarle por lo que haya hecho, sé que en 100 días no se pueden hacer muchas cosas. Le vengo a examinar por los proyectos y a preguntarle dónde van y decir, mire aquí hay unos cuantos errores, qué harán para solucionarlos, consideran que han sido un error o no lo han sido.

Dice que ustedes harán cuentas reales, ¿por qué no las han hecho? Ustedes tienen diputados para hacer el presupuesto, ¿por qué no lo han hecho en vez de decir datos equívocos..., porque usted dice: "no vamos a prometer lo que no vamos a hacer", pero están diciendo lo que no va ser, están hablando de 360 millones de ahorro, que nadie sabe de dónde vienen, un señor serio vendría aquí y daría partida tras partida y número tras número y no lo ha hecho. Se habla de que reduciendo la administración hemos ahorrado estos millones, no se ha dado ningún detalle, ni se va a dar. Esto se tendría que hacer. Es esto lo que le estoy pidiendo. Usted tiene diputados suficientes y mayoría suficiente para presentar un presupuesto en cuatro días si tiene las ideas claras. No lo harán, no lo harán, explique de una vez por qué no lo van a hacer. No lo va explicar, se lo puedo adelantar.

Bien, también nos ha hecho alguna referencia a que el presupuesto del 2008 se incrementó. ¿Sabe qué decían todos los del Partido Popular cuando teníamos las enmiendas a la totalidad en todas las secciones? En todas las secciones presupuestarias se hizo una enmienda a la totalidad porque el presupuesto de todas las secciones era insuficiente, era insuficiente. Esto es lo que decía el Partido Popular...

(Remor de veus)

Bueno, el pasado y lo que quieran, pero esto es lo que decía el Partido Popular. Miren, donde gobierna el Partido Popular las cosas no van mejor. Yo les voy a poner un ejemplo únicamente de gasto sanitario. La deuda sanitaria, Comunidad Valenciana, ¿saben a cuánto paga? A 633 días, un gobierno del PP, que sabe cómo se hace, pero que no lo hace. Comunidad de Murcia, 605 días con 2.000 millones pendientes. Y Castilla-León, 725 días, donde gobiernan los profesionales. Esto es lo que sucede.

Hay una crisis económica que ha castigado a todos, y ustedes hacen mal en estar todo el rato mirando hacía atrás y haciendo oposición a la oposición, cuando lo que tienen que hacer es construir. Este discurso les va a durar dos días, este discurso caduca en diciembre. Ustedes dentro de un mes tendrán que venir aquí con un presupuesto, ya que no quieren hacer el que se habían comprometido a que harían y tendrán que venir con un presupuesto nuevo, que, por cierto, no está siendo como la ley obliga, participativo en el capítulo de inversiones. ¿Podría explicar también si hará un presupuesto participativo en materia de inversiones, como le obliga la Ley del buen gobierno? ¿Lo hará o no lo hará? No contestará, no se preocupe, no contestará.

Miren, dejen de hacer oposición a la oposición. Si este gobierno se cree que con 35 diputados que puede sacar adelante la comunidad, estamos perdidos. Con 35 diputados ganarán las votaciones, las ganarán todas, pero las ganarán aunque no tengan razón, porque ganar una votación no significa que uno tenga razón muchas veces. No es bastante el esfuerzo de todos para sacar adelante esta comunidad autónoma, dejen de pelearse con todo el mundo, sobre todo es lo que le quiero pedir a estas alturas, más que grandes proyectos o grandes actuaciones, no se peleen con todo el mundo. Estoy seguro que si antes de tomar medidas unilaterales hubieran hablando, por ejemplo, con los sindicatos, podrían haber llegado a un acuerdo y se habrían hecho recortes en todas las secciones donde se han hecho, pero de común acuerdo, porque todo el mundo tiene conocimiento y conciencia de lo que está pasando. Hagan las cosas con diálogo. Pecan de soberbia, Sr. Vicepresidente, y no lo digo por usted, me sabe mal tener que dirigirme a usted, pecan de soberbia, no usted, pero alguno de sus colegas pecan y mucho de soberbia.

Miren, en la antigua Roma..., dicen que es una frase que viene de origen sabino, se decía cuando llegaba un general victorioso, solía llevar un esclavo detrás que le decía siempre *memento mori*, recuerda que eres mortal, para que no se vanagloriara demasiado de sus éxitos y se olvidara de lo que en realidad es.

Ya que no está aquí el Sr. Bauzá, Sr. Vicepresidente, dígaselo de mi parte, *memento mori*, Sr. Bauzá, hace falta menos soberbia y más humildad.

Nada más, Sr. Presidente.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diéguez, la verdad es que no sé dónde ve soberbia, yo no veo soberbia en ningún sitio, en ningún sitio. Es más, yo creo que lo que hemos inaugurado es una forma de hacer las cosas sin soberbia justamente, una forma de hacer las cosas donde la verdad, el realismo, el ir con la situación real por delante es algo que crea confianza, que se sepa donde estamos y hacía donde se va. Es un momento que es difícil, a veces ustedes cuando hablan de proyectos, la verdad es que no sé muy bien a qué proyectos se refieren, porque los proyectos que tenemos en mente en este momento y los que estamos desarrollando son proyectos muy importantes, diferentes a todos los que han venido antes, a todos los que habían precedido a la acción económica en esta comunidad, y eso es porque la situación es diferente.

Por primera vez nos encontramos en una situación en la que nos enfrentamos a una crisis de magnitudes estratosféricas, nos enfrentamos a una crisis que supone hacer un cambio, que las cosas cambien. Se ha hablado muchas veces de cambio de modelo, pero ese cambio de modelo tiene que ser posible y ese cambio de modelo pasa por hacer cambios, por gobernar de otra manera, por cambiar las estructuras administrativas, por cambiar la legislación, por cambiar las bases de la economía. Y en eso estamos empeñados. Evidentemente, todo lleva un procedimiento y ese procedimiento va a ir apareciendo.

Me dice que no hemos aprobado el presupuesto. Pero a ver, quien no aprobó el presupuesto son ustedes, se lo recuerdo una vez más, son ustedes los que no aprobaron el presupuesto. Nosotros cuando llegamos tuvimos una urgencia al día siguiente, al día siguiente tuvimos urgencias y desde entonces no hemos dejado de tener urgencias, y eso es lo que hace que pensemos que sea mucho más relevante llevar esa reformulación de forma rápida, de forma incluso acelerada en algunos casos, para poder presentar unas cuentas reales y fuertes para el futuro. Cuando pienso en la temporada turística..., me refiero a externa al Gobierno, porque yo no vi ninguna medida en el Gobierno, vi muchas fotos, vi un discurso tradicional, pero no vi ninguna medida, no vi ninguna medida que realmente pusiese esas bases para el futuro. Incluso yo ya lo he dicho antes, el presupuesto del 2010 no se parece en nada al liquidado, no se parece en nada al liquidado y ahí es donde hay el problema, porque ese presupuesto que no se parece en nada al liquidado es el que se prorroga y ahí es donde nos encontramos con la dificultad.

Bueno, yo no sé si eso es soberbia o no es soberbia, pero eso responde a un tipo de gestión, a un tipo de gestión que tenemos que cambiar.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1820/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a excepcions en l'ús del tacògraf.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la RGE núm. 1820/11 presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a excepcions en l'ús del tacògraf.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Un any i sis mesos és el temps exacte que ha transcorregut des que aquest diputat que els parla va registrar per primera vegada en seu parlamentària aquesta iniciativa, una proposta dirigida a evitar l'obligatorietat de l'ús del tacògraf a les illes d'Eivissa i de Menorca. Un any i mig després i malgrat els remors o les certeses que circulen sobre la possibilitat que el Govern central acabi rectificanc i corregeixi la decisió equivocada que en el seu moment va prendre, jo com a diputat i portaveu en aquest cas del meu grup, no em resigno a mantenir aquesta iniciativa en l'oblit, sinó que consider apropiat que el Parlament de les Illes Balears faci un pronunciament inequívoc, una manifestació clara que enforteixi encara més les reivindicacions de les associacions de transportistes, agències de viatges, agents socials, patronals i institucions insulars i autonòmiques.

Senyores i senyors diputats, em permetran que per molt coneguda que sigui la situació que els dibuix, molt breument vull fer esment al context en el qual estam. El punt de partida el trobam en el Reglament 561/2006 del Parlament Europeu, aquell reglament va introduir modificacions en el dret comunitari sobre el temps de conducció, de descans i ús del tacògraf en el sector del transport per carretera, podent els estats membres dispensar de l'aplicació de les normes als vehicles que circulin exclusivament en illes on la superfície no superi els 2.300 quilòmetres quadrats i no estiguin unides a la resta del territori nacional.

En ús precisament d'aquesta atribució que el Reglament europeu permet, el Govern de l'Estat va aprovar el Reglament 640/2007, que va excloure de l'obligació de l'ús del tacògraf les illes que la seva superfície no superés els 1.500 quilòmetres quadrats, circumstància que exonerava únicament els transportistes de les illes menors, Menorca, Eivissa i Formentera, mantenint l'obligatorietat per a la resta d'illes. Però poc després que això es produís, entenem que sense raons suficients que justifiquin aquesta forma d'actuar, el Govern de l'Estat aprovà un decret de modificació de l'anterior i va decidir ampliar l'àmbit d'obligatorietat a aquelles illes allà on la superfície sigui superior als 250 quilòmetres quadrats, quedant així els transportistes de les illes de Menorca i d'Eivissa directament afectats i obligats a fer ús del tacògraf durant tota la seva jornada laboral i quedant únicament els transportistes de l'illa de Formentera totalment alliberats d'aquesta obligació.

La darrera aprovació d'aquest darrer decret va produir, com vostès saben, una reacció encadenada de tot el sector del transport que reclamava l'alliberament de l'ús del tacògraf. Les raons que en el seu moment ells, el sector, empraven per defensar la seva posició, són les que aquest diputat i aquest grup parlamentari en aquest moment també defensen, per tant, són perfectament coincidents. Per tant, el meu grup parlamentari i aquest diputat els vol fer esment i de forma molt breu d'aquelles pretensions que nosaltres avui empram per tal que aquesta obligatorietat finalment acabi en res.

En primer lloc entenem que no és necessari que els transportistes facin ús obligatori d'aquest aparell, perquè les illes de dimensions reduïdes per si soles, ja per si soles, haurien d'estar excloses d'una legislació dissenyada precisament per a territoris continentals, on els temps de conducció són susceptibles de prolongar-se en el temps com a conseqüència de llargues distàncies que separen l'origen del final.

En segon lloc, estam convençuts d'aquesta iniciativa perquè a les illes de dimensions reduïdes els períodes de temps que el transportista manté el vehicle detingut superen en molts de casos considerablement els períodes de temps que el conductor està obligat a descansar.

En tercer lloc, perquè els índexs de sinistralitat en el sector de transport per carretera, especialment a les illes de dimensions reduïdes, generalment no és imputable a períodes llargs de conducció sense descans.

En quart lloc, perquè a les illes de dimensions reduïdes l'obligatorietat d'aquest sistema és susceptible de perjudicar els interessos econòmics del sector del transport.

I en cinquè lloc i com a darrer punt, defensam aquesta iniciativa perquè al llarg dels quinze mesos que ha estat aplicada precisament aquesta obligació, l'incompliment a les illes d'Eivissa i Menorca per part dels transportistes ha estat veritablement insignificant.

I si aquests petits arguments entenem que tenen tota la força i tota la legitimitat per defensar aquesta precisa qüestió, també ho feim compartint tots aquells arguments que institucionalment també s'han emprat per tal d'intentar eliminar aquesta obligatorietat, arguments que s'han defensat i que s'han aprovat per unanimitat en els consells insulars d'Eivissa i en el de Menorca. I segons sembla..., i això més que un remor és pràcticament una certesa, que el Govern de l'Estat està disposat a rectificar, a retrocedir i a corregir una situació que mai no s'hauria d'haver produït. Segons les informacions que nosaltres tenim, el Govern central ha iniciat els tràmits corresponents destinats a esmenar aquesta situació creada, circumstància que si és així celebrem i confiam que l'esperit recollit en el Decret 649/2007 es recuperi amb la màxima celeritat possible.

Per tant, que ningú no entengui avui aquí que darrera aquesta iniciativa s'amaga un interès polític d'un grup parlamentari que pretén amb la seva majoria imposar la seva disciplina. Tot el contrari, amb aquesta iniciativa registrada en aquesta cambra -com dic- fa més d'un any i mig que l'hem tornat presentar per haver decaïgut a l'anterior legislatura, només es pretén reforçar els arguments i les reivindicacions que el sector del transport íntegrament defensa. Es tracta que avui el Parlament, aquesta cambra on resideix la sobirania del poble balear, reconegui efectivament que existeix una situació anormal, que és necessari reparar i, a més, que aquesta manifestació completi de forma unànime una reivindicació social i institucional que no té més pretensió, com ja he dit, que retornar a la normalitat una situació reconeguda per part de tots com anormal.

Dit això, confii i esper, n'estic pràcticament convençut, que les intervencions de l'oposició s'hauran dissenyat amb la màxima responsabilitat. Confii que hagin renunciat a qualsevol discurs crític en què haguessin pogut pensar o hagin tengut la temptació de traslladar-lo en aquesta tribuna, perquè aquest diputat reconeix efectivament, la voluntat i les intencions que el Govern de l'Estat pot tenir en aquest sentit, i estarem vigilants perquè les intencions acabin finalment materialitzant-se i acabin permetent l'alliberament de l'obligatorietat de l'ús d'aquest aparell en el transport públic. Si no és així, si això no succeeix, no es preocupin vostès perquè aquest diputat tornarà reproduir una altra iniciativa en aquest sentit en aquesta cambra.

Per tant, avui apel a la confiança de la resta de diputats d'aquesta cambra i esper que efectivament la unanimitat a l'hora de la votació sigui la tònica dominant i ens permeti, com dic, no utilitzar aquest discurs en clau política, sinó utilitzar-lo en el sentit que el Parlament de les Illes Balears es manifesta al costat dels transportistes, al costat d'una norma que no té sentit a les illes d'Eivissa i de Menorca i, per tant, que es faci veritablement justícia.

I en relació amb l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Socialista, dir-los que estam absolutament d'acord, la rebem amb ganes d'aprovar aquest segon punt perquè entenem que el fet que a Eivissa i a Menorca se'ls alliberi precisament d'aquesta obligatorietat no ha d'eximir ni les institucions públiques, ni els transportistes de complir amb les seves respectives obligacions. Per tant, entenem que completa aquest text i sense cap dubte li donam suport.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. A aquesta proposició el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena RGE núm. 3406/11 i per defensar-la té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Sr. Jerez, no esperi una intervenció crítica perquè estam d'acord amb els postulats que vostè ha fet, amb les propostes que vostè ha fet i evidentment si alguna intervenció crítica hauria de fer era cap a un error que entenc que ha comès el Ministeri de Foment en incloure les illes de Menorca i Eivissa dins una mesura que no té sentit. Sembla i tots també ho compartim, que el ministeri rectificarà i el que hem de fer és simplement abundar en els arguments que compartim per tal de fer possible que la veu d'aquest parlament ajudi a fer tombar algun dubte que pogués quedar en el ministeri.

La decisió que el ministeri va prendre d'implantar l'ús del tacògraf va causar una greu preocupació entre els professionals i empresaris del sector, es va mobilitzar ràpidament per tal de combatre-la. És una mesura que entenc que ha castigat d'una manera important l'economia de les petites empreses que conformen el sector dels transports per l'increment de costos, molt important que aquesta mesura per a ell significava, costos d'instal·lacions del tacògraf en tots aquells vehicles que encara no en duen de fàbrica, però especialment i sobretot costos de gestió i administració que amenacen la viabilitat de les

empreses, especialment de les més petites i en conseqüència més vulnerables del sector de transport de les illes de Menorca i d'Eivissa.

Davant la preocupació legítima justa de les empreses de transport hi teníem i hi tenim no només una altra preocupació fundada però, sinó una obligació del tot indefugible com és ara la responsabilitat de garantir la seguretat de les carreteres i també la seguretat i salut laboral dels treballadors, en aquest cas la seguretat dels conductors sotmesos a una gran pressió especialment rellevant en la feixuga i dura temporada d'estiu.

Es tractava i es tracta de fer compatible la salut econòmica de les empreses de transport i per tant, de mirar de fer possible la seva supervivència i la de molts llocs de feina amenaçats per la crisi davant la disminució de la demanda de serveis de transports discrecional, la baixada dels preus imposada per la pressió dels majoristes de viatges i els comercialitzadors de mercaderies, així com de l'increment de costos fortament determinat entre d'altres factors per la pujada del preu del combustible.

Es tracta, deia, de fer compatible la salut econòmica de les empreses amb la seguretat. En aquest sentit, hem presentat una esmena d'addició que persegueix una doble intenció. Pretén per un cantó fer evident que les nostres administracions, cadascuna en el seu àmbit competencial, disposen de normes, de mecanismes i d'instruments suficients per tal, de manera coordinada, de garantir la seguretat vial i la seguretat i la salut laboral sense necessitat de tacògraf, especialment a unes illes de dimensions reduïdes com Menorca i Eivissa.

Per altra, aquesta esmena vol fer palès, vol deixar clar que el suport a la supressió del tacògraf significa, de manera única i exclusiva, compartir la necessitat de facilitar la reducció, com més millor, del costos de gestió i d'administració de les empreses i per tant, d'afavorir la seva supervivència i dels llocs de treball que generen. Vol dir que la supressió del tacògraf no vol ni pot ser una patent de cors que posi en risc la seguretat en favor del benefici fraudulent i que afavoreixi la competència deslleial a partir de pràctiques no legítimes.

En aquest sentit per tant, proposam que com a punt dos de la proposició no de llei el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de l'Estat, el Govern de les Illes Balears i els consells insulars de Menorca i d'Eivissa -el Consell de Mallorca no té competències en matèria de transport, però evidentment sí que ha de compartir aquesta preocupació, entenc, deia els consells insulars de Menorca i d'Eivissa per tal que, en funció de cadascuna de les seves respectives competències en matèria de treball, de seguretat vial i laboral i de transports, estableixin els mecanismes de coordinació, inspecció i de control necessaris per tal de garantir d'acord amb la legislació vigent la seguretat del transport per carretera, així com les disposicions sobre temps de treball que estableix la normativa laboral.

Tots els grups del Parlament -n'estic convençut- estam i hem estat preocupats des del primer moment per les conseqüències econòmiques de la implantació del tacògraf. L'anterior conseller de mobilitat, el Sr. Gabriel Vicens, va tenir oportunitat dia 9 de març de l'any passat, d'explicar aquí mateix, a instàncies precisament d'una pregunta seva, Sr. Jerez, d'explicar deia la posició, el compromís i les feines fetes pel Govern front a la intenció d'implantar l'obligatorietat del tacògraf per part del Ministeri de Foment.

Els consells d'Eivissa i de Menorca, vostè ho deia fa un moment, es van pronunciar el mes de febrer del 2010, ambdós per unanimitat, primer per tal d'establir una moratòria i d'analitzar després la viabilitat d'eximir Menorca i Eivissa de l'ús del tacògraf tot garantint en tot moment la seguretat.

Múltiples reunions tengudes a Eivissa i a Menorca, als consells respectius, a la conselleria de Govern, quan el director general del ministeri es va desplaçar amb el seu equip a Palma per tal de contrastar, sense molt d'èxit és cert, en aquell moment, amb el sector dels transports les posicions d'uns i altres, sense comptar anades i vingudes a Madrid per tal de fer moltes reunions per tal de fer comprendre als responsables del ministeri les dificultats que la implantació del tacògraf afegia al sector, sense per altra banda generar millores sensibles evidents en la seguretat vial i laboral.

Voldria creure que l'esforç i la protesta enèrgica, però responsable del sector, sumada a la posició unànime de les forces polítiques i de les institucions de les Illes Balears han ajudat a fer possible el canvi de posició del ministeri que dia 25 de maig passat enllestia l'esborrany del reial decret que eximiria, d'aprovar-se, l'ús del tacògraf als transportistes d'Eivissa i de Menorca i que l'enviava, l'esborrany, a finals de maig a la Federació espanyola empresarial de transports de viatgers, ASINTRA, i la Federació espanyola de transport de mercaderies per tal que en donessin l'opinió com és preceptiu.

Vull creure que també va incidir en la resposta que el Ministeri de Foment, Sr. Blanco, donava a una pregunta parlamentària del diputat a Corts, Sr. Fajarnés, feta pública pel mateix diputat dia 22 de juliol, en què afirmava que *"el Ministerio de Fomento está iniciando los trabajos para posibilitar esta modificación que espera que sea efectiva en los próximos meses"*, s'ha de tenir en compte que el reial decret ha de venir informat pel Consell d'Estat i sota un procés llarg i complex.

I afegeix el Ministeri en la seva resposta *"el ministerio considera que es posible acceder a dicha modificación normativa teniendo en cuenta que, una vez analizados los resultados del funcionamiento del tacógrafo en los territorios insulares durante los últimos quince meses, se observa un incumplimiento insignificante de los tiempos de conducción y descanso de los conductores profesionales"*, la qual cosa -com vostè també deia fa un moment- justifica la no necessitat del tacògraf i també manifesta clarament la responsabilitat i el seny dels empresaris de les empreses de transport de les illes de Menorca i Eivissa, cosa que hem de celebrar perquè és important, perquè ajuda la seguretat de les nostres carreteres.

Vet aquí per tant que sembla que l'únic organisme que mancava per estar d'acord davant aquesta posició, el ministeri, a la fi hi està.

Si aquesta proposició no de llei que ara debatem estimula i lleugera el ritme d'aprovació per part del ministeri, benvinguda sigui, Sr. Diputat, però entengui igualment que si la proposició no de llei és aprovada amb l'esmena d'addició que els hem proposat, estic convençut que, res més enfora d'enterbolir l'esperit de la seva proposició, aquesta serà entesa i compresa com l'expressió que és de la voluntat, que crec que tots compartim de preservar la salut econòmica de les nostres empreses sense arriscar ni la salut laboral dels treballadors de transport ni posar en perill la seguretat de les nostres carreteres.

Vostè ha anunciat que acceptarà la nostra esmena, per tant, celebro la unanimitat i crec que és una mesura positiva que ajudarà al ministeri a accelerar, com més millor, els tràmits perquè sobretot i especialment de cara a l'estiu que ve quan és més feixuga aquesta mesura, aquesta ja no estigui en vigor i puguin al final, les nostres empreses, tirar endavant i garantir els llocs de feina necessaris davant la situació de crisi econòmica greu que patim. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, diu vostè que no es resignarà a presentar modificacions o a presentar la mateixa proposta, li recoman que si l'haguessin de presentar que esperem que no, rectifiqui els números dels reials decrets perquè entre tants de tacògrafs hi ha hagut un parell... a l'hora de llegir ens hem fet un embull o algú se l'ha fet a l'hora d'escriure i anomena reial decret al 649, que és el primer que anomena, que fa referència a l'indult d'una persona condemnada per estafa i després fa referència al 1663, que fa referència a l'indult d'una persona condemnada per delictes contra la salut pública. Ha de comprendre que una servidora que no sap res de tacògrafs es va com a espantar quan vaig veure que el Partit Popular mesclava poder tornar circular per a les nostres illes sense tacògraf amb indults a persones condemnades per salut pública.

Però, fora de la broma, és cert que tots estam d'acord amb aquesta modificació, és cert que el Govern de l'Estat en el seu moment el va modificar a petició dels canaris, que no sé quin interès tenien a posar tacògrafs per tots i després els mateixos canaris varen ser els primers, una vegada implementats, a dir que s'havien de retirar.

Ens consta -i a vostè també- que l'actual govern a Madrid ja ha posat a exposició pública l'esborrany que torna a aquests 1.500 metres, quilòmetres perdó... Esperem que abans de les eleccions quedi aprovat i si no és així també li donarem suport, després però, sí que és veritat que a les nostres illes no té massa sentit tot i que actualment a Menorca i a Eivissa més del 99% d'aquells a qui toca dur tacògraf, el tenen, per tant, en el seu moment varen fer la despesa i es varen adaptar, queixant-se, però complint la legislació.

Per tant, tindrà el nostre suport avui i si l'hagués de tornar presentar també. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Per tancar aquest tema té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, intervinc en aquesta tribuna per cortesia parlamentària, a més de per convicció òbviament. No tornaré explicar tots els arguments perquè estan perfectament explicats i a més són coincidents amb la resta de grups parlamentaris, circumstància que jo he de celebrar.

Per tant, quan hi ha fets, resten, sobren, manquen les paraules. Vull agrair sobretot el to de tots els portaveus parlamentaris que han intervingut en aquest debat, agrair també la sinceritat amb la qual s'han expressat aquí alguns portaveus, celebrar aquesta unanimitat amb la confiança que aquesta expressió parlamentària es repeteixi cada vegada més en aquesta cambra.

Sra. Mascaró, confii jo també no haver de tornar presentar aquesta iniciativa parlamentària i no passi pena, que si ho he de fer i hi ha raons, procuraré presentar-la evitant caure en aquests fets. Moltíssimes gràcies.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

Aquesta presidència té clar, com tots vostès, que s'ha assumit l'esmena, per tant, si tots els portaveus estan d'acord queda aprovada per assentiment.

Hi estan d'acord? Gràcies.

(Aplaudiments)

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2035/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2035/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures per reforçar i valorar el paper del professorat en la societat.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades, com a filla de mestre que som, també germana de mestres, tia de mestres, és un orgull i una satisfacció presentar avui una proposició no de llei que vol ser un reconeixement de la figura del mestres i dels professors.

En la meva intervenció em referiré per una banda a la necessitat que la figura del professor sigui més valorada pel conjunt de la societat, també em referiré que l'Administració ha d'estalonar aquests professionals davant situacions sobrevingudes de tensió i de convivència als centres i els ha de subministrar els instruments necessaris per reforçar el seu paper, tant a la classe com també a la societat, i, en tercer lloc, vull deixar patent que treballar en favor del professorat és treballar en favor de la qualitat de l'educació i en contra del fracàs escolar.

Permetin-me però que expliqui també i en primer lloc de què no tracta aquesta proposta, que és de la consideració del professors i professores com a autoritat pública, figura que s'hauria d'aconseguir a partir de modificar, en tot cas, la legislació existent o fent-ne una de nova i no és d'això del que vull parlar, reconèixer l'autoritat que té el professorat a l'aula per educar, per impartir coneixements, per transmetre aptituds no és el mateix que ser autoritat pública, són dos conceptes distints i nosaltres parlem del primer.

És cert que aquest és un tema sensible i en els darrers anys ha estat protagonista de diversos debats parlamentaris arreu de l'Estat espanyol, és cert també que és un tema sensible a causa d'alguns episodis conflictius reals que s'han viscut principalment als instituts i que han tingut un ressò públic important, però això ha passat amb el professorat, però també amb el personal sanitari o amb altres professionals i no són la normalitat.

Aquests episodis no són corrents, tot el contrari, diríem que són l'excepció que confirma la regla de la normalitat en què es viuen les relacions entre alumnat i professorat a les aules de les nostres escoles i instituts, però això va bastar perquè en 2009 algun grup proposés al Congrés de Diputats reformar la LOE en aquest sentit o també ha propiciat que algunes comunitats autònomes, com la de Madrid l'any 2010 hagi aprovat una llei que atorga a la figura del professor i professora la consideració d'autoritat pública o que també s'hagi apuntat recentment a aquesta moda la comunitat autònoma de Castella-la Manxa. Altres comunitats autònomes com La Rioja o la comunitat valenciana han optat per publicar decrets de convivència i a Catalunya la seva llei educativa recull aquesta circumstància, però únicament en el cas de directores i directores.

Nosaltres no volem arribar a això perquè entre altres coses la Fiscalia General de l'Estat ja considera al professorat com a autoritat a efectes penals en els casos d'agressions i en aquest sentit les seves recomanacions en cas de produir-se conflictes molt greus, però és un jutge el que finalment decideix si l'acció jutjada té o no consideració de delictes, no hi ha una llei que ho blindi per dir-ho d'alguna manera col·loquial.

Com hem dit, senyors diputats i senyores diputades, no és aquest el tema central de la proposició no de llei, tal com podem veure a l'exposició de motius del que es tracta és que el professorat es vegi estalonat per la seva administració educativa en la seva feina.

Com ha dit la CEAPA, l'autoritat del professorat en l'escola com la dels pares i mares a casa no s'imposa per decret, sinó que es guanya amb la feina i l'exemple de cada dia. L'escola ha de ser una comunitat d'aprenentatge i de convivència i és això el que l'Administració educativa ha de propiciar.

El que proposa el meu grup és que tant el Parlament de les Illes Balears com el Govern expliquin el seu suport a aquest col·lectiu sobre el que es basa bona part del sistema educatiu en el nostre país. Volem un reconeixement explícit a la seva dedicació, enfora de certes insinuacions que hem sentit darrerament. Ha de ser l'Administració educativa que primerament ha de demostrar el respecte cap a la figura del professor i de la professora, així com garantir les seves competències i dotar-los dels instruments necessaris per desenvolupar la seva tasca docent i per a la bona convivència dels centres i que aquests continuïn sent llocs adequats per a l'estudi i el treball.

Tot açò ha de propiciar també l'augment de la seva consideració social i el suport de la família. Per aconseguir l'educació que volem hem de treballar primer perquè el professorat sigui competent, evidentment, però també perquè estigui motivat i ben considerat socialment.

És per aquest motiu que hem presentat aquestes propostes, que el Parlament de les Illes Balears manifesti el seu suport permanent al reconeixement professional del professorat de les Illes Balears; que s'insti el Govern de les Illes Balears a fomentar amb la seva actuació legislativa i administrativa la motivació del professorat en l'exercici de la seva professió; instar també el Govern que en les seves manifestacions públiques reforci i doni suport a la figura del professorat, i finalment, a proporcionar assistència psicològica gratuïta al professorat per aquells fets que es derivin del seu exercici professional, perquè coneixem la pressió a la que a vegades estan subjectes.

És a dir, tot molt lluny del que darrerament hem pogut sentir als mitjans de comunicació i que menyscaba la consideració pública del professorat, com quan es parla de l'augment d'hores lectives sense explicar clarament que és un retallada econòmica, sinó que es dóna a entendre que són uns treballadors privilegiats amb molt poques hores de feina.

Tampoc no ajuden molt els missatges electoralistes que després s'han de matisar anunciant mesures a vegades d'impossible compliment que després s'han d'ajornar, com és el cas de la lliure elecció de centre, la lliure elecció de llengua vehicular, l'augment d'una hora més a classe diària, el problema dels interins, el no pagar les assignacions dels centres.... tots aquests missatges a vegades confusos, a vegades precipitats, poc pensats i gens consensuats no proporcionen la serenitat necessària per a l'exercici de la feina, més bé ocasionen alarmes, incerteses i escepticisme en els professionals que tenen entre mans un material -com hem dit- molt sensible com és el col·lectiu més jove de la nostra societat.

Pel contrari, el professorat ha de sentir que quan es gira trobarà algú darrere, que li dóna normes clares i que estan consensuades amb la comunitat educativa perquè no hi hagi rebots que són innecessaris. Ha de trobar una administració que es preocupa de la seva formació psicopedagògica per poder atendre els reptes de l'aula en aquests temps, algú que dóna participació també a les famílies i a les APA, una administració en definitiva que es preocupa realment per l'educació de qualitat i no per satisfer a grups de pressió que li aportaran vots, sí, però no millors dades d'èxit escolar, una administració en definitiva que creu en l'autoritat magistral i acadèmica del professorat.

Quant a les esmenes del Grup Parlamentari Popular, que s'han presentat i que hem tingut ocasió de veure, les podríem acceptar amb certes modificacions de detall perquè trobam que també ja aporten més coses a la nostra idea.

La relativa al punt 3, l'acceptaríem perquè pensam que probablement tal com està escrita podria donar a entendre que es vol que l'Administració doni suport a totes les manifestacions públiques del professorat i nosaltres volíem dir manifestacions públiques del Govern que s'aprofiti, aquestes manifestacions públiques..., quan parla d'educació per donar aquest suport explícit al professorat.

La segona esmena, també hi estaríem d'acord, perquè en realitat també augmenta... el suport jurídic i acadèmic i... repeteix al final el que ja diu l'article 105.1 de la LOE, per tant, hi estaríem d'acord si no se suprimeix la paraula "gratuït" i si no es treu la frase "per aquells fets que se'n derivin del seu exercici professional", perquè pensam que s'han de pagar si hi ha accions en aquest sentit, mentre s'està exercit la seva professió, no en altres ocasions a les quals no entrem.

La tercera esmena, l'acceptam sense cap problema. Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. A aquesta proposta el Grup Parlamentari Popular hi ha presentat tres esmenes, RGE núm. 3400, 401 i 402/11, i per defensar-les té la paraula la Sra. Aina Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, Sra. Rita, des del Grup Popular trobarà sempre el suport en el reconeixement de la professionalitat del sector docent.

S'ha demanat, Sra. Rita, per què, com diu vostè a la seva exposició de motius, moltes han estat les veus que s'han alçat darrerament perquè la figura del professorat tenguí el prestigi i l'autoritat que es mereix? La resposta és simple i evident: darrerament la figura del professorat ha patit un desprestigi social. En els darrers vint anys no hi ha hagut canvis legislatius significatius en matèria d'educació, excepte el brevíssim parèntesi que va suposar la LOCE, avortada pel tarannà del Sr. Zapatero.

Ja ningú no discuteix que la LOE, que d'una forma premonitòria respecte de la llei del Partit Popular, LOCE, li va caure la ce, com diuen molts de docents, sigui una extensió amb simples canvis de nomenclatura de la LOGSE. Hi ha un parlamentari nostre que sempre diu que la LOE és un *tuneado* de la LOGSE.

El deteriorament de la imatge del professor no és més que una conseqüència directa del desprestigi de l'educació en general i de vint anys de legislació socialista. Senyores i senyors diputats, la situació és molt greu. Hem arribat a un punt en què hem de prendre alguna mesura important. Tan sols vull cridar l'atenció dels membres d'aquesta cambra amb la dada que un de cada quatre alumnes de la nostra comunitat autònoma tindrà seriosos problemes per entendre allò que llegeix una vegada acabada la seva educació obligatòria. Els experts de l'informe PISA situen Balears, juntament amb Canàries i Andalusia, a la cua de la comprensió lectora a Espanya, i estableixen que un 25% dels nostres alumnes se situa en allò que ells denominen un nivell 1, això vol dir en un seriós risc de no poder afrontar amb suficient garantia d'èxit els seus reptes formatius i laborals, així com l'exercici bàsic com a ciutadans amb posterioritat a l'educació obligatòria. Saben què vol dir això?, que el 25% dels nostres estudiants no podran llegir qualsevol paper de qualsevol administració, i no podran dur a terme els seus drets fonamentals.

La proposta del Grup Socialista crec que ve a admetre el fracàs i la mala situació en què ens trobam a nivell estatal i autonòmic quant a nivells de paràmetres de l'educació. Com deia abans, la imatge pública del professor no és més que un producte de la imatge general de l'educació que té la societat balear i espanyola, i és que en els darrers quatre anys a la nostra comunitat autònoma no s'ha fet molt per millorar ni una cosa ni l'altra. Benvingut sigui ara el canvi de tarannà del Grup Socialista, que demana consideració al professorat, quan precisament aquest col·lectiu ha estat especialment maltractat tant pel Govern de l'Estat com per l'anterior govern autonòmic. Es va rompre el pacte d'estabilitat per part de l'anterior govern; vostès que parlen tant de diàleg, de diàleg amb els sindicats, vostès varen ser els que varen rompre el pacte d'estabilitat, molt important per als mestres. Varen retallar professors durant aquests darrers anys, especialment la retallada -no ho podem oblidar- d'11.350.000 a la partida de nòmines, la qual cosa va suposar una retallada molt important d'interins; vostès, senyors, varen començar amb la retallada d'interins durant l'any 2010-2011, i d'això es fa ressò el pressupost de l'any 2010-2011.

També -no sé si se'n recordaran- els professors no eren substituïts si les baixes no eren majors d'un mes. Això és molt important dins un centre educatiu. Imaginen 27 alumnes sense un professor durant un mes?, és molt greu, i això és el que varen fer vostès, senyors del Grup Socialista.

La retallada de la convocatòria de places, tampoc no ens en podem oblidar. És a dir, ens varen prometre unes oposicions, un nombre determinat de places d'oposicions, i vostès mateixos el darrer any les varen retallar, bé, vostès mateixos per llei estatal, evidentment, però es varen retallar.

La retallada del sou dels docents -d'això no ens en podem oblidar- per part del Govern del Sr. Zapatero no ha ajudat gens al prestigi dels professorat.

Ens sorprèn aquesta proposició no de llei quan al Congrés dels Diputats el Grup Socialista ha curtcircuitat qualsevol proposta semblant; sense anar més enfora, la presentada per modificar la LOE amb la finalitat de reforçar la figura del director en la resolució de conflictes. Aquesta és la darrera, però en podria anomenar moltes més, no tenc tant de temps.

Em sorprèn, per un altre costat, que la proposició no de llei s'argumenti en la necessitat de dotar dels instruments necessaris per garantir un bon clima de convivència en els centres educatius, quan vostès no fa ni dos dies varen tramitar, publicar i aprovar el Decret 121/2010, del 10 de desembre, que estableix les normes de convivència en els centres. Veig que vostès no tenen gens de fe en aquest decret; no m'estranya, els mateixos mestres el dia de la publicació tampoc no hi creien, en aquest decret de convivència.

Em sorprèn també la poca fe que demostra aquesta proposició no de llei en la tasca realitzada per l'organisme creat per part de l'anterior govern mitjançant el Decret 10/2008. L'anterior govern en el 2008 va crear l'Institut per a la Convivència i l'Èxit Escolar de les Illes Balears. Què ha fet aquest organisme durant aquest tres anys?, què ha fet si vostès mateixos ens demanen el que ens demanen en aquesta proposició no de llei?

Per un altre costat no ens sorprèn la seva insistència. Vostè ha tingut mala sort en les seves PNL; tenc aquí una PNL que va presentar perquè reconeguessin l'IES Josep Ramis i Ramis i em sembla que no li varen fer molt de cas, perquè no es va ampliar ni li varen fer cas en el que vostè demanava per a l'IES Josep Ramis i Ramis. Però no es preocupi; nosaltres, si votam a favor, m'encarregaré jo mateixa que es compleixi aquesta PNL.

Però han passat unes eleccions, i supòs que tots hem après un poc allò que no hem de fer i allò que sí hem de fer en l'educació. El PP ja ho tenia molt clar en el seu programa electoral, per això va parlar molt de disciplina i de prestigi social. Sra. Rita, crec que vostè i jo ens podem entendre. M'agrada especialment que en un mateix paràgraf de la seva exposició de motius situï i relacioni tres paraules clau: autoritat, prestigi i disciplina. Ens podem entendre, Sra. Rita, veig que no té por de parlar de disciplina quan parlem d'autoritat i de prestigi. El clima disciplinar és una de les variables que més es relaciona amb la qualitat educativa d'un centre escolar; a vegades pens que el dret a molestar està per damunt el dret d'aprendre, no tan sols quan parl amb els meus companys, sinó

quan també es fan ressò del fet que un professor necessita un 17% del seu temps per posar ordre dins la classe.

Sra. Rita, senyors..., bé, del Partit Socialista, si ens accepten aquestes petites modificacions a les quals hem fet referència, tan sols són uns afegits que entenem que milloraran la proposta i no n'afectaran el fons. Tal com hem dit, si en el número 3 puntualitzam que es dóna suport a la figura del professorat en totes les seves actuacions derivades de l'activitat docent, crec que fixarem millor la posició. Si en el punt 4 substituïm "proporcionar assistència psicològica", ho substituïm i a més li donam assistència jurídica, que de fet ja n'hi donam, al professorat, hi ha una assegurança finançada per la conselleria per als docents que necessitin assistència jurídica derivada de la seva activitat professional, a més li afegim el suport pedagògic. I, això sí, gratuït sí que no ho acceptarem perquè trobam que això és donar uns drets per damunt dels altres ciutadans; és a dir, qualsevol professor, com qualsevol altre ciutadà d'aquesta comunitat autònoma, té dret a assistir al metge quan té una malaltia, i el metge ja el derivarà directament al psiquiatra o al psicòleg segons les seves necessitats.

I finalment tan sols, com ha dit, volem afegir el número 5. Aquest forma part del nostre programa electoral, el programa electoral del PP: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern, en la mesura de la disponibilitat econòmica, a promoure campanyes de sensibilització de la importància de la tasca docent".

Si estan d'acord amb aquestes esmenes, el Grup Parlamentari Popular votarà a favor del conjunt de la proposició no de llei; si no, demanam al president d'aquesta cambra votació per separat dels seus punts.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala*)

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vivim un temps marcat per la incertesa, per la complexitat, per la celeritat, pel pessimisme, però en canvi l'educació en el seu sentit més ample requereix del contrari, requereix de certeses, de saber destriar allò essencial, de temps, de molt de temps, i d'optimisme. No hi ha educació possible si no es parteix d'un principi que és possible ser millors, millors ciutadans, millors professionals, millors persones.

Què cal fer per tenir, idò, una millor educació? Cal tenir, sense cap dubte, una millor escolar; açò és necessari, és imprescindible, però no és suficient. L'educació no és només cosa de l'escola i dels professionals de l'ensenyament. L'escola no farà camí si les famílies, les ciutats i les societats no s'hi senten implicades, no hi sumen, si no esdevenen també educadores. Bé, idò, vet aquí la proposta que debatrem: el Parlament vol explicar el seu suport al professorat i a la institució escolar a través d'aquesta proposició no de llei, i som els polítics els que hem de dir ara com creim que podem millorar l'educació del país, i en concret com ho podem fer en relació amb el professorat.

Jo faig la primera afirmació en aquest sentit, de dir que no tindrem bons mestres si no tenim millors polítics, ciutadans que facin polítiques educatives però que també facin polítiques educadores. L'educació del país necessita sense cap dubte de bons mestres, però també necessita de bons polítics. Al mestre, li hem de demanar professionalitat i més coses: autoritat, i paciència, i implicació, i tantes coses més; però els metres també demanen als polítics estabilitat, confiança, reconeixement. No podem demanar bons mestres si els polítics no som capaços d'oferir-los, a través de les institucions, el més bàsic: estabilitat; estabilitat en lleis i normes, estabilitat en personal, en situació laboral, en el nombre de professionals, en el perfil d'aquests professionals; confiança, confiança en la tasca que porten a terme, i açò requereix d'autonomia dels centres, de recursos suficients, i també de la seva participació.

També fa falta reconeixement, i reconeixement per recuperar, sí, l'autoritat que dóna el càrrec, però també l'autoritat que dóna el mèrit, per recuperar l'*auctoritas* i per recuperar també la *potestas*, els dos elements claus de l'autoritat.

Bé, idò, aquest govern que només gestiona dèficits econòmics sembla oblidar-se dels dèficits de la nostra educació, i en lloc de generar estabilitat, confiança i reconeixement, genera inestabilitat, desconfiança i desprestigi. Genera tot açò amb el retall de professionals, amb augment de la ràtio d'alumnes per cada professor i centre, introduint criteris parademocràtics i paracientífics com allò de les varietats dialectals...; i dic allò de parademocràtics perquè no han estat consultats ni els professionals de l'àmbit, ni els consells escolars, ni la Universitat de les Illes Balears, que segons les lleis d'aquest país és la màxima institució científica al respecte. Genera, com deia, també desconfiança quan vol imposar per la via del programa del Partit Popular un sistema de lliure elecció de llengua o de doble llengua vehicular que vol acabar, que acaba, amb un sistema d'immersió lingüística que ha funcionat, i molt bé, i que ha estat un dels eixos fonamentals perquè les nostres escoles siguin avui plurals i multiculturals, integradores i cohesionadores.

I genera descrèdit quan posa en debat públic una decisió unilateral com la d'augmentar el nombre d'hores lectives del professors com si aquest fos el gran tema. Augmentar les hores lectives només disminueix costos i professionals a cada centre, certament, però sobretot converteix, a l'ull del debat mediàtic, el professorat en simple transmissor de coneixements, i si era açò el que es pretenia, ja està. Però al mestre avui em pensava que li exigíem més coses; no li exigíem un treball més per objectius i menys per disciplines?, no li exigíem més

coordinació per departaments?, no li exigíem més contacte amb la realitat social de cada infant, amb la seva família?, no li exigíem una educació més personalitzada, amb currículums més adaptats?, tant per a aquell que té mancances com per a aquell que podria assolir amb èxit objectius més ambiciosos. No volíem una educació més adaptada a l'entorn de la seva ciutat?, més adaptada a la societat del coneixement, que posa en contacte empresa, innovació i escola?

L'escola i l'educació sense cap dubte són un gran objectiu, però es necessita, com deia abans, temps: temps per a l'educador i temps per a l'educand.

Les seves mesures, les mesures del Govern que s'han executat o que s'han previst o que s'han anunciat fins ara, no fan més que retallar, i insistisc en la paraula, retallar l'educació, i tant que sí. Han retallat allò que un bon mestre necessita per ser un bon professional: estabilitat, confiança i prestigi. A l'obertura d'aquesta legislatura el Partit Popular, vostès van dir, van prometre que un dels eixos de la seva política seria l'educació, i van parlar que aquesta seria la legislatura de les autopistes de l'educació. I sí, és evident que van per la via ràpida i en una sola direcció, però han estat autopistes autènticament devastadores, potser més semblants de les d'Eivissa, plenes de clots i bonys que no porten enlloc. És un mal símil, sense cap dubte, utilitzar les autopistes per parlar d'educació, perquè l'educació exigeix tot el contrari, exigeix lentitud, cosa que no dóna l'autopista; exigeix de cruïlles i d'horitzons, cosa que no dóna l'autopista; i exigeix de gaudiment de l'entorn i de l'aprenentatge, cosa que tampoc no aporta una autopista.

El nostre grup donarà suport a aquesta iniciativa tot i que ens hagués agradat més concreció. En aquest cas, però, consideram que la proposta és bona i que avui, més que mai, el professorat de l'educació necessita missatges positius. Aquesta proposició no de llei, per tant, l'entendem des del nostre grup com un missatge positiu a favor dels mestres i educadors d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc volia agrair el suport que veig, que besllum en els grups que m'han precedit en la paraula actual. Però he trobat la representant del Partit Popular molt agosarada en les seves afirmacions, francament, perquè que parli de quants d'anys duim els socialistes governant o legislant en el país quan la LOE és del 2006, i vostès van estar governant els vuit anys anteriors també a nivell nacional, vull dir que ho trob un poc llençat. També li podria dir quants d'anys fa que governen en aquesta comunitat, com vam rebre les competències en educació en aquesta comunitat; d'això també se'n pot parlar. I com està l'índex, com vam trobar nosaltres l'índex de fracàs escolar en aquesta comunitat, perquè sembla que són acabats d'arribar i no és cert, i açò ho hem de recordar, no són acabats d'arribar aquí, vostès han governat prou anys.

Parlem, per exemple, del que vam fer nosaltres. Nosaltres vam augmentar el pressupost en educació, quan vam arribar el 2008, un 16%. És cert que després vam trobar una crisi sobrevinguda i que s'han hagut de fer retalls, però amb els retalls que vam fer dos anys seguits, 2009 i 2010, perquè vam prioritzar també afers socials i vam prioritzar també salut, i un any va patir més un i un altre va patir més un altre, el 2010 el pressupost que nosaltres teníem era un 9% més elevat que els que vostès van deixar el 2007. Açò també s'ha de dir, perquè és açò, sembla que són acabats d'arribar. A mi és que m'espanta, açò.

(Petit aldarull a la sala)

Parlem del fracàs escolar, perquè jo crec que el que volem fer avui en dia, que és valorar aquesta figura del professorat, donar-li un aire més positiu del que l'ambient respira, molt d'ambient provocat pels mitjans de comunicació i provocat també per alguns més que per uns altres, jo diria que sí, que es necessita aquest efecte positiu del qual parlava el Sr. Martí, el representant del PSM, i dic açò perquè és un factor important en la lluita per l'èxit escolar.

Miri, li diré les xifres del fracàs escolar. L'any 2007, com dic, ens vam trobar amb un 43% de fracàs escolar, en aquesta comunitat; ara estem en un 36. Diran que, bé, és que a totes les comunitats o la mitjana d'Espanya també ha baixat, que podria ser a causa que com que hi ha menys feina doncs els al·lots no abandonen tant, però, no 7 punts perquè la mitjana estatal ha baixat 3 punts. Ha baixat del 31% al 28, 3 punts. Nosaltres hem baixat del 43% hem baixat al 36. Vull dir, alguna cosa té a veure també les polítiques que s'han fet fins ara i que els professors són els que les han tirades endavant. Per això, jo crec que es necessita aquest agraïment públic del Parlament, del Govern de les Illes Balears cap a aquesta figura. Per cert, allò del Ramix, se m'oblidava allò del Ramix, jo diria que el projecte si no el vàrem deixar licitat està a punt de licitar, o no?

Bé, doncs, ja veurem, ja veurem si vostès ho fan perquè si ho fan a la mateixa velocitat que varen fer les escoles del meu poble, que és Maó, estam arreglats.

(Alguns aplaudiments)

Bé, res més. Quant a les esmenes, bé, com dic, les acceptam totes i jo mantindria la qüestió de la gratuïtat perquè diu vostè que un greuge cap als altres ciutadans, però els altres ciutadans tampoc no tenim suport jurídic i en canvi els professors sí en tenen. Vull dir, que el suport psicològic també el podrien tenir perquè al final són relacions entre els treballadors i la seva empresa, molts de treballadors d'altres empreses tenen suports d'altres tipus depenent de la professió de què es tracta.

Per tant, jo demanaria mantenir aquesta paraula de “gratuïts”. Res més. Moltes gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

Tots els portaveus estan d'acord? Sí?

Em demana la paraula?

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

El Grup Popular demana un recés d'un minut. És possible?

EL SR. PRESIDENT:

Sí que és possible.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs feim un recés d'un minut, si els sembla bé. Tot sigui pels consens.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rita, vostè té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, Sr. President. Hem arribat a un acord i acceptam que en lloc de posar “...i gratuïta” posi “...i sufragat amb mitjans públics”.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Bé, escoltada la Sra. Portaveu del Grup Socialista, aquesta presidència entén que s'aprova per assentiment, i els serveis tècnics incorporaran les esmenes i aquesta modificació.

(Alguns aplaudiments)

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 1545/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a alliberament del deute hipotecari per la dació en pagament del bé hipotecari.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 1545/11, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a alliberament del deute hipotecari per la dació en pagament del bé hipotecat.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Tocam avui un tema social de primer ordre, no és un d'aquells debats genèrics que a vegades un no sap si arribarà a afectar mai els ciutadans, sinó que parlam de drames personals, de drames ben reals de famílies senceres, drames que nosaltres des d'aquí volem avui fer un esforç per minorar, des de l'acció política. Aquests drames que suposen els desnonaments de famílies per impagaments hipotecaris. En concret en un punt que ens sembla d'una injustícia palmària, no? Quan la possibilitat que després d'haver perdut el pis que havies hipotecat per no poder fer front al venciment del préstec el prestatari encara quedi a deure al banc. Un supòsit que fa uns anys passava aïlladament, però que ara afecta centenars de famílies a les Illes Balears i milers i milers arreu de l'Estat.

Hem de convenir que continuar devent a l'Estat, al banc, per un crèdit que vares contreure únicament i exclusivament per pagar la casa que ja no tens, de la qual t'han tret per no pagar aquest crèdit, és una crueltat, una crueltat sofisticada, d'aquesta sofisticació sense ànima que de vegades tenen les societats capitalistes, però que resultat despïtat. I, per això, m'adreç a tots els homes i a totes les dones de bona fe d'aquesta sala i apel al seu sentit de la justícia que tots tenen perquè corregim aquesta pràctica.

Sobre el paper de les hipoteques en el moment que viu Occident em podria parlar per llarg, de com feren d'espoleta a la gènesi d'aquesta crisi, de com es va ensorrar un castell de cartes esdevingut d'una mena de frau piramidal que encara arrossega conseqüències, però no hi entrarem. Diguem només que tothom hi té la seva part de responsabilitat. Potser hi ha hagut qui es pensava o qui pretenia volar més alt, com és ben humà, però en tot cas reconeguem que tots els missatges que rebien els ciutadans els convidaven a fer-ho, d'entrada, les ofertes seductores de les entitats financeres. Per tant, si tothom s'ha equivocat el que no pot ser és que només ho paguin els més vulnerables.

També ens podríem estendre en un punt previ i central que pot semblar un punt perifèric a la mesura concreta que presentam, però que tanmateix l'emmarca crec que d'una manera decisiva. És el dret a l'habitatge. No convé perdre-ho mai de vista. La nostra carta de drets com a ciutadans, tant a l'Estatut com a la Constitució, marquen clarament que tots els ciutadans tenen dret a un habitatge digne i que són les administracions públiques les que garantiran aquest dret d'accés a l'habitatge. Per tant, jo crec que si no bastés una natural empatia humanista, humanitària, per part dels parlamentaris ens hem d'interpel·lar molt seriosament en veure com centenars de persones veuen perdre el seu dret a l'habitatge mentre s'acumulen habitatges buits i mals de vendre. Però tampoc no vull desviar l'atenció. Per això, ens centrarem en aquest cas en la dació en pagament, en els excessos d'una normativa que ultra protegeix i beneficia el prestamista i desempara el prestatari.

El nostre grup pretén avui recollir una demanda social que és en el carrer -vostès saben que despús-ahir mateix també a Palma i arreu de l'Estat hi ha hagut una mobilització ciutadana que la reclamava-, una demanda social que exigeix que la cessió del bé quan està hipotecat salvi el deute hipotecari. Crec que és hora del reconeixement a la Plataforma dels afectats per la hipoteca i a l'Observatori de drets econòmics, socials i culturals els hem de fer un reconeixement de la capacitat que han tingut de posar, d'incloure aquest tema a l'agenda política. Escoltem, per tant, tots aquesta demanda. Jo crec, estic convençut, que té un ampli acord a nivell social i acostem el Parlament a allò que demanen els ciutadans.

Com dic, són centenars els afectats directes, que s'han vist atrapatats entre l'elevat preu de l'immoble que adquiriren, atrapatats en una boia espiral alcistes especulativa de fa uns anys i en l'eclosió d'una crisi que ha fet perdre molts d'ingressos, molts de llocs de feina i que, a més, ha fet perdre valor al pis que s'havia adquirit. Aquests ciutadans que havien fet un gran esforç, que dedicaven el 60, el 70% de tot allò que guanyaven, fins i tot més, a complir amb aquell matrimoni que havien fet amb un banc per vint, per trenta, per més anys fins i tot, per pagar una hipoteca quan han vengut maldades, quan no han pogut fer front als pagaments veuen, jo crec que amb un punt d'estupefacció, amb molts de punts de desesperació, que el banc romp el matrimoni, es queda la casa i encara li diu que el valor actual no basta ni per saldar el deute que tenien, que encara li queda deure pel crèdit, pels interessos, per les costes i per altres conceptes mentre que ells entren en un perill molt real de caure en l'exclusió.

Som ben conscient que formalment una cosa és la propietat i l'altra és el crèdit, però també tots som molt conscients del lligam íntim entre deute hipotecari i bé hipotecat. Van emmanillats l'un amb l'altre. Com sabem que una gestió prudent de les entitats financeres hauria d'evitar les situacions límits. Els bancs i les caixes són corresponsables d'aquesta situació, n'han estat impulsors decidits, necessaris, imprescindibles. Ara també han d'assumir conseqüències en el desencert en la valoració de riscos, sobre el valor dels immobles i sobre l'evolució en la solvència dels clients.

Però, a més, com destacam a la proposició no de llei, l'actual regulació encara augmenta aquesta injustícia i els greuges. Quan s'executa la hipoteca i l'habitatge surt a subhasta si no hi ha postors el banc es pot quedar la casa pel 60% del seu valor, del valor de licitació, del valor nou, del valor que ara mateix és inferior normalment al que ho va ser d'adquisició. Per cert, apunt que és el 60%, hi ha un error a la proposició no de llei que erròniament -veig que avui hi ha hagut escrits equivocats, jo em disculp davant vostès-, és el 60% i no el 50%, com diu l'escrit.

Aquesta és la previsió que fa la Llei d'enjudiciament civil. Em sembla que l'abús és evident. I la llei demostra com hi ha una legislació que davall, davall, amb desconeixement, jo diria, dels ciutadans afavoreix la banca i perjudica els ciutadans. És a dir, que compres un pis per 200.000 euros, s'hipoteca per 180.000, després de perdre'l, surt per 150.000 a una subhasta perquè no has pogut pagar aquell crèdit, i el banc se'l queda per 90.000 euros. Tu quedas devent milers i milers d'euros al banc, i el banc, a més, el pot vendre a preu lliure. El banc el pot vendre potser per 90.000, però el pot vendre per 100.000, el pot

vendre per 150.000, el pot vendre per 200.000. Serà jugant les seves cartes immobiliàries, que mai no seran les d'una subhasta, realment pot treure un gran benefici del qual no participa aquella persona que senzillament ha quedat a fora del negoci, ha quedat enfangada dins un pou molt i molt fons.

Com vostès saben són molts els països del nostre entorn que han evitat aquesta situació, posam França, sol ser l'exemple que més es cita; Regne Unit ho ha fet darrerament, però fins i tot els Estats Units té una garantia pública, la veritat és que la garantia pública té el benefici de no desemperrar, el ciutadà té evidentment la dificultat que també queda arrossegada per les situacions d'insolvència.

Crec que sí que hi ha hagut un tema que ha canviat el panorama que ha estat aquesta sentència de l'Audiència Provincial de Navarra, una sentència que no és ferma, de 17 de novembre de 2010, on una audiència valenta ha establert per primera vegada que el lliurament al banc del bé immoble hipotecat, primer es tracta d'una dació del banc de recepció obligatòria, el banc no pot dir ni que sí ni que no sinó que l'ha de rebre obligatòriament -creim que és un avanç- i que, a més, salda el deute pendent seguint la pauta -ja dic- de legislacions més modernes i més sensibles. Precisament, aquest iniciativa pretén que es doni plena cobertura legal a aquesta línia jurisprudencial.

Com vostès saben el Govern de l'Estat s'hi resisteix, s'hi ha resistit durant tota la legislatura, avui les Corts Generals estan dissoltes on el PSOE ha aturat aquesta iniciativa en diverses ocasions mostrant, permetin-me dir-ho, una insensibilitat impròpia d'un govern d'esquerres. Finalment, només ha augmentat el mínim inembargable a l'hora d'executar un crèdit hipotecari, nosaltres trobam que és una mesura absolutament insuficient.

Per això, creim que aprovar avui aquesta proposició podria significar un canvi de tendència i, de fet, ja els anunciï que si avui s'aproves i després Madrid fes cas omís d'aquesta iniciativa, nosaltres presentaríem una llei pròpia a aquest parlament per fer ús de les seves competències en dret civil. És veritat que com que aquesta mesura està a una llei ritual, a una llei processal, a la Llei d'enjudiciament civil, hem optat en aquest cas per anar cap a les competències en dret processal, que són exclusives de l'Estat, per modificar la Llei d'enjudiciament civil, però pensam que si hi hagués realment una insensibilitat de l'Estat a aquestes mesures hauríem de ser nosaltres activant les nostres competències en dret civil a apuntar-les.

Senyores diputades, senyors diputats, animin-se, animin-se avui a donar suport als més febles, siguin sensibles a aquestes situacions injustes i votin -els anim i els ho agrairem- avui aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. A aquesta proposició el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena RGE núm. 3407/11, i per defensar-la té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Alorda. És una iniciativa valenta, interessant i positiva. És ben cert que des que es va iniciar la crisi econòmica les organitzacions de consumidors i la ciutadania afectada han vengut reclamant, durant molt de temps, mesures per donar solucions als greus problemes d'endeutament de les famílies del nostre país. El gran damnificats de l'actual crisi és, sens dubte, el consumidor de crèdits d'habitatge habitual. Per poder accedir a un habitatge les famílies varen contreure, fins l'any 2007 i fins i tot un poc més tard, hipoteques fins a 40 anys, algunes fins a 50 anys, en molts de casos comproment més del 50% dels seus ingressos. Per altra banda, les condicions amb les quals es varen concedir els préstecs foren lamentables per al consumidor: clàusules abusives, enganys en la taxació i cap avaluació per calibrar la capacitat de pagament i, per tant, el risc per part de les entitats financeres.

A Balears, tan sols a Balears, 2.677 famílies varen perdre casa seva, segons les darreres dades publicades l'any 2009 per l'Associació de Consumidors, UCC i ADICAE, i això fa que sigui la quarta comunitat autònoma en taxa més alta per l'embargament d'un habitatge amb relació a la seva població. El gener de 2011, la secció segona de l'Audiència de Navarra, com bé ha citat el Sr. Diputat, dictà, contra tot pronòstic, era una situació no esperada, una sentència en què considerarà acceptable tornar al banc un pis hipotecat com a cancel·lació d'una hipoteca i, a més, saldar el deute pendent. A més, afegeix aquesta sentència que no es pot desconèixer l'origen ja que la causa de la crisi econòmica ve donada per la mala gestió del sistema financer i les hipoteques tòxiques.

En aquest sentit, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, l'Assessoria de l'Observatori de Drets Econòmics, Socials i Culturals ha impulsat una iniciativa legislativa popular de dació en pagament del pis hipotecat que ha provocat, el 23 de març de 2011, la Sra. Arbona, la constitució d'una comissió d'estudi, per unanimitat, en el si del Congrés dels Diputats.

Per altra part, el Consell de Consumidors i Usuaris, l'altre dia la seva presidenta, la Sra. Paca Sauquillo, va sortir en els mitjans de comunicació a explicar-ho, ha proposat que, de forma ràpida, de forma immediata, aprovant un reial decret, no modificant lleis, aprovant un reial decret, el Govern central estableixi una moratòria de tres anys durant la qual els deutors amb greus dificultats econòmiques puguin deixar en suspens el pagament de les seves quotes hipotecàries. I en aquest sentit, amb aquesta literalitat, feim la primera esmena d'addició al seu text.

La segona esmena és de modificació de la seva proposta, que sí bé és positiva, li donam suport, creim que necessita precisió, tot i que ens sembla que és millor no derogar cap article de la Llei d'enjudiciament civil i en tot cas, en tot cas Sr. Boned, crec que l'afectat seria el 671, no el 670; creim que seria més positiu no tocar el 671, tota vegada que fa referència a totes

les relacions entre deutors i creditors no només a crèdits hipotecaris, i afegir un apartat al 693, un apartat 4, referit expressament a la dació en pagament dels pisos hipotecats, tal com es contempla a la iniciativa legislativa popular impulsada per la Plataforma d'Afectats per Hipoteques.

En tercer lloc, i també amb sintonia amb la Plataforma d'Afectats per Hipoteques, afegim un punt per poder intentar suport, donar solució, perdó, a aquelles famílies que ja han sofert l'actual procediment d'una execució hipotecària, amb pèrdua del seu habitatge familiar: demanam instar el Govern de l'Estat que vinculi la concessió d'ajudes públiques a les entitats financeres, de manera que aquestes acceptin condonar el deute corresponent.

En qualsevol cas, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a la proposta ja que és d'estricta justícia que la dació del pis hauria de saldar el deute hipotecari amb el banc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. Gracias señores diputados. Nadie puede negar que la actual regulación de las ejecuciones hipotecarias es deficiente, nosotros pensamos igualmente que es manifiestamente mejorable, estamos de acuerdo, señores del Grupo Parlamentario Socialista y del PSM-Entesa, estamos de acuerdo. Que un ciudadano pierda su empleo, que además le quiten la casa donde viven sus hijos y que, habiendo pagado ya una considerable suma, tras quedarse sin casa, le siga debiendo dinero al banco, dificulta e imposibilita cualquier posibilidad de realización patrimonial futura, pero ésta es la ley que el Partido Socialista y que el PSM no han cambiado en todo el tiempo que han gobernado.

Estamos de acuerdo en lo esencial, apreciamos la enmienda del Grupo Socialista porque, en nuestra opinión, bebe de la proposición no de ley que presentamos o que presentó nuestro Grupo Parlamentario Popular, aunque de manera, todo sea dicho, de manera imprecisa. Y estamos de acuerdo en que hay que cambiar las leyes que producen estas situaciones, pero con solución de continuidad, no ahora, con prisas, que no vienen más que marcadas por las elecciones.

Les vamos a proponer un acuerdo porque queremos avanzar y dar soluciones a estas situaciones, pero como ustedes saben esto lo regula el Parlamento de España, Las Cortes, que ya han sido disueltas por cierto, y no el Govern. Nosotros nos preguntamos por qué el Partido Socialista no ha presentado las medidas que ahora propone públicamente ante la subcomisión del Congreso creada al efecto, nos lo preguntamos. Supongo que no ha querido molestar a los bancos y que no lo ha hecho porque no lo ha hecho ni ahora ni en los siete años que ha gobernado el Partido Socialista en España, esta es la verdad, señores y señoras diputadas.

Nosotros vamos a ver si llegamos a un acuerdo razonable, si compartimos lo esencial, que lo compartimos, voten un punto de encuentro con nosotros, como voy a tener la oportunidad de explicar y demostrarles ahora; dejen la foto y acuerden cosas serias en favor de los ciudadanos.

És important, en política, valorar des del respecte aquelles iniciatives que presenten els grups polítics. És lícit igualment discrepar i fer-ho positivament, plantejant una alternativa capaç de millorar la proposició en qüestió, no només és just sinó necessari. Per la meua banda sol valorar els polítics no només pel que diuen sinó sobretot pel que fan, pel que han fet. Però quan algú presenta una idea tan just és valorar-la com revisar això, allò que ha posat en pràctica, és a dir, si ha predicat amb l'exemple o s'ha pujat temporalment al carro de l'oportunisme.

I farem memòria, mirin, durant el mandat del pacte d'esquerres a Balears s'han batut rècords, tristos rècords, i els ratific: des del 2007 al 2010 s'han produït, segons el Consell General del Poder Judicial a Balears, 6.700 execucions hipotecàries. Vostès asseguraven veure brots verds a l'economia espanyola, mentre asseguraven que jugaríem a la Champions League de les grans economies del món, els ciutadans s'empobrien i, com a conseqüència de la taxa d'atur més alta de la història d'Espanya perdien les seves ocupacions; i com a conseqüència de la impossibilitat de fer front a la hipoteca, les seves cases i la llar de les seves famílies, recordin, mentre vostès governaven, més de 6.700 famílies de Balears van perdre la seva llar, perquè vostès, simplement, varen quadruplicar l'atur en aquesta comunitat.

Es cierto, han tenido cuatro años para emprender todas las iniciativas conducentes a explicar y orientar el sentido de sus políticas. Y yo digo, ¿saben ustedes lo que han hecho mientras más de 6.700 familias perdían su casa en las Islas Baleares? Permítanme que se lo recuerde: nada.

(Alguns aplaudiments)

Es por eso por lo que debemos tildar la iniciativa de PSM-Iniciativaverds-Entesa de demagógica, de extemporánea, alejada de la realidad e incapaz para solventar problemas que hoy siguen padeciendo nuestros ciudadanos. Parecen desconocer ustedes cuáles son las consecuencias de lo que aquí proponen, señores del PSM, y lo que es más graves, parecen no conocer cuál es la legislación al respecto como voy a tener la oportunidad de demostrar.

Es demagógica, en primer lugar, porque el silencio y la indiferencia de los que padecían los embargos ha sido la tónica de su gobierno, hace tan sólo algunos meses, no estoy hablando de hace años, hace tan sólo algunos meses, no son ustedes, por tanto, creíbles.

Es extemporánea porque el Gobierno socialista ya aprobó una modificación, como bien ha dicho el Sr. Alorda, y se ha disculpado por ello, del 670 de la Ley de enjuiciamiento civil, en julio de este año, que varió el porcentaje sobre el valor de tasación por el que el banco o caja puede hacerse o quedarse con el inmueble tras una subasta desierta, que no es más que, en nuestra opinión, un parche a una legislación, que en eso estamos de acuerdo, es manifiestamente mejorable.

Está alejada de la realidad y lo está porque, con las medidas que ustedes proponen ahora, serían precisamente los ciudadanos los perjudicados. Si, como pretenden, hoy se aprobara la dación en pago, éstas serían las consecuencias inmediatas para nuestros ciudadanos: uno, se elevarían los intereses hipotecarios, doblándose para el interés variable, y hasta 3 puntos en el interés fijo, el aumento de la prima de riesgo a nivel nacional. Se produciría una inmediata restricción del crédito hipotecario y no hipotecario y más de 400.000 hipotecas que hoy están en situación de mora, pero no en ejecución, pasarían a ser ejecutadas por las entidades de crédito a las que ustedes y sus socios del PSOE no han hecho más que alabar esta legislatura que se acabará el 20 de noviembre.

Señores, la dación en pago supondría igualmente una barrera de entrada en el mercado hipotecario a las familias con menos recursos, esta es la verdad, porque así financiaría un menor importe del inmueble y a un mayor coste; se exigiría una solvencia mayor; se recortarían los plazos de amortización.

Según un reciente estudio de la Agencia negociadora, para un préstamo medio de 200.000 euros las cuotas se encarecerían, como mínimo, un 10% anual, más de 750 euros. Y yo les pregunto: señores del PSM, ¿creen ustedes que estamos en condiciones de emprender ese camino, creen que los ciudadanos merecen esto, precisamente ahora?

Y fíjese usted, estos datos yo no me los invento, se han hecho públicos por FUNCAS, la CECA y recientes estudios, además de prestigios juristas y expertos en materia hipotecaria, registradores de la propiedad, etcétera, la dación en pago y su figura legal ya existe en España, Sr. Alorda, lo regula el artículo 140 de la Ley hipotecaria, por lo que su iniciativa, que parte, en mi opinión, del desconocimiento, ya nace con un vicio de redundancia. Pero en nuestra humilde opinión, hay que reformular el procedimiento de ejecución hipotecaria, que es injusto, es cierto, y hay que darle publicidad a las subastas; hay que modificar el de insolvencia familiar de la nueva ley concursal y, sobre todo, reforzar los mecanismos de información sobre el clausulado que firman los contratantes de nuevas hipotecas.

Pero seamos sinceros, la mejor medicina contra las ejecuciones hipotecarias es el empleo y la prosperidad. Han tenido ustedes la oportunidad durante estos cuatro años de decirles a sus socios del Gobierno de Madrid, al PSOE, que legislara en este ámbito, que, como ustedes saben, es de competencia no de la comunidad autónoma sino a nivel nacional.

Seamos sinceros, se acercan las elecciones, y quienes nada han hecho todos estos años por arreglar este asunto, ni siquiera lo han mencionado, quieren ahora, en tres meses, deprisa y corriendo, no solucionar, sino que se hable de lo que determinados movimientos afines proclaman, para apuntarse un tanto y, además, de paso salir en la foto. Pero las fotos pasan, señores, y los problemas de la gente quedan, a mí me da la sensación que iniciativas como esta no aportan nada, son sinceramente un brindis al sol.

Por eso, desde luego, el PP no se subirá al carro de la demagogia y de la foto y de la hipocresía de los que obran por puro electoralismo, por lo que votaremos en contra de esta proposición no de ley. Pero pretendemos ofrecer soluciones, no problemas, y su iniciativa está llena de problemas para los ciudadanos, nosotros proponemos lo siguiente: como todos ustedes saben, presentamos el pasado día 27 de julio una proposición no de ley en la que instábamos diferentes puntos de acuerdo en la sede de este parlamento; nosotros les proponemos, y aprovecho ya la oportunidad para decirlo, a ustedes y al Grupo Socialista, que iniciemos este debate de manera serena y que además acojamos estas propuestas que, en nuestra opinión, están hechas desde la tranquilidad y desde la reflexión serena de que me sumo a la moción del representante del Grupo Socialista, no instan a una modificación radical de la legislación de enjuiciamiento civil, sino que “enfetan” y acogen vías legislativas y doctrinales que a día de hoy ya están en vigor, por lo que nosotros les proponemos que pasen ustedes a adoptar nuestro punto 1, punto 2, punto 3, punto 4 y punto 5 de nuestra proposición no de ley que tendré la oportunidad de leer.

Sólo la recuperación económica y la estimulación definitiva del empleo conseguirán cambiar la tendencia, miren, nosotros no pensamos en pedir dinero para derrochar comprando voluntades, subvencionando a los amigos y regalando presentes que luego pagaran hasta nuestros nietos, todo para luego no devolverlo, éste es un ejercicio irresponsable que debilita a todos los ciudadanos, sobre todo a los más débiles, eso es lo que han hecho ustedes cuatro años y ahora los ciudadanos pagan el banquete de derroche de su gestión.

Es cierto, señores, es cierto, mirado desde ese punto de vista ustedes de hipotecas saben más que nadie, nos han dejado en tan sólo cuatro años una de 4.600 millones de euros a todos los ciudadanos, sin contar las facturas de más de 1.000 a los proveedores.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Por eso, porque creemos que sus aportaciones son mejorables, que pueden centrarse en iniciativas posibles que ya acoge nuestra legislación y a pesar del oportunismo de sus propuestas, reiteramos que si aceptan ustedes, por similitud y porque nuestras medidas recogen el espíritu de sus reivindicaciones, y además optan por iniciar una senda en la vía consumerista, como “enfetamos” nosotros en nuestra proposición no de ley número 2324/2011, y aceptan introducir los puntos en modificación, 2 a 5, perdón, 1 a 5 de nuestra proposición no de ley número 2324/2011, en sustitución de los suyos, alcanzaremos un acuerdo; si no, evidentemente tendremos que votar en contra.

Señores del PSM y del Partido Socialista, no nos subiremos a su estrado para compartir foto e ideología con algunos movimientos de actualidad, sólo defenderemos aquellas medidas que beneficien el interés general, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vagi acabant, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Voy acabando.

... desde la responsabilidad y desde la óptica de lo posible.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, per anunciar que acceptaríem l'esmena presentada pel Grup Socialista i la veritat és que ens hagués agradat debatre o parlar o no ho sé, ponderar, la del Partit Popular, jo no tenc aquests 2 a 5, ni han estat apuntats, no ens han estat lliurats a cap moment, i la veritat és que ara ja demanar la cortesia de la presidència perquè aturi el Ple, per llegir una cosa que ni tan sols se'ns ha defensat com fer-ho, la veritat és que quasi votem aquesta proposta i indiscutiblement estudiarem la proposta del Partit Popular quan arribi i la votarem en consciència. Tant de bo si té apunts en el sentit que nosaltres deim, doncs també ens hi sumarem, ens sap greu que ara no hi hagi hagut aquest treball, que crec que no hi ha hagut molt d'interès a suscitar-lo, i per tant, vist que no hi ha l'interès, doncs passam a la votació i cadascú que es retrati.

Jo, de la proposta que fa el Grup Socialista, que és la que podríem acceptar perquè se'ns ha lliurat i l'hem poguda veure, només li diria una primera cosa i recordant Guardiola, que diu que “si ens aixecam d'hora, però ben d'hora, aquest país és imparable”, ell ho deia de Catalunya, jo ho aplicaria perfectament a les Illes Balears. Sr. Carbonero, per ventura s'ha aixecat un poquet tard, clar, si t'aixequés més tard deu ser un poquet difícil. Per tant, nosaltres ens hi sumam i precisament si ens hi sumam és perquè veim que hi pot haver un canvi de tendència, perquè clar, això de la comissió, quan les Corts ja han estat dissoltes, la veritat és que sona a aquest consell de Napoleó, que si vols quedar bé amb qualcú però no ho vols arreglar constitueix un comitè.

En qualsevol cas, la voluntat que ha expressat el Grup Socialista avui aquí, en aquesta cambra, no a les Corts, la veim, la saludam, la compartim i per tant volem que s'assumeixi en els seus termes.

Per ventura, no tant el contingut exacte, nosaltres voldríem que la hipoteca quedàs molt caracteritzada, lligada al seu crèdit, com hi està a d'altres estats, mentre que aquí la dació en pagament, el 140 de la Llei hipotecària és voluntària, sempre hi ha estat, la dació en pagament no és de l'article 140 de la Llei hipotecària, la dació en pagament és del dret romà; és a dir, la dació en pagament és possible des de sempre d'ençà que hi ha ordenament jurídic, però voluntària, és a dir, si qualcú vol rebre en pagament una satisfacció. Del que parlàvem ara és que fos de recepció obligatòria, el tema era que si tornaves el bé obligatòriament tengués efecte satisfactori de cara al banc, i a més incorporant interessos i incorporant costes. És bastant distint del que promou l'article 140 de la Llei hipotecària, i que per descomptat alguns defectes de la meua ignorància, que jo la confés aquí a tots vostès, pot millorar algun dels aspectes de la proposició, però, per descomptat, l'article 140 no hi és.

I crec que si és tan horrible, no acabàvem d'entendre tota la primera del Partit Popular en què pareixeria, perdoni la meua ingenuïtat, he quedat enganat de què volien fer algun acostament i que la filosofia del que pretenia la iniciativa de la dació en pagament per satisfer el deute d'un bé hipotecat, l'entenien, per aquella cosa emotiva que ens ha dit el portaveu, de la família que, a més a més de treure-la fora de la casa que havien comprada, ha de seguir pagant al banc, sense la casa, per un préstec que havia fet només per comprar una casa. Això ho han dit, però després les propostes dels 2 a 5, que no sabem, jo li confés la meua ignorància, de què van les propostes del 2 a 5, i la resta que se'ns ha dit és que la proposta aquesta era senzillament horrible.

Per tant, no compartirem, la solució, el drama humà bé que el compartim, però que se seguirà produint. I en qualsevol cas, el que ha començat a llegir de "regalando los presentes" i, no sé si es refereix als regals de la Xina o als de Rasputín, jo m'he perdut un poquet amb el detall de quines hipoteques, si parlava del Sr. Matas com a una hipoteca que ha tengut el país de les despeses que encara han d'aixecar, o exactament de què; però com que el nostre to era d'intentar arribar a una entesa amb un tema de primer ordre social, que passa avui, i en alguns punts he notat que hi podia haver una possibilitat, jo la veritat no entraré per aquí, intentarem que sigui un altre dia amb una altra iniciativa.

De totes maneres, parlar és molt fàcil, dir que s'entenen els problemes és molt fàcil, però acordar iniciatives que tenen un cost, que tenen unes dificultats davant els bancs i després d'haver parlat votar en contra de la iniciativa, això és molt més fàcil. Acusar el que pren la iniciativa i està disposat a votar una iniciativa difícil, de tractar-los de demagogs, jo la veritat és que crec que tal vegada és més covard el que no la presenta que el que la presenta.

Quant al Govern que tots aquests anys hem tengut el PSOE en el Govern de l'Estat, jo sé que el portaveu del Partit Popular és rigorós, si ell ho ha dit deu ser ver i jo no m'he informat que tots aquests anys hem tengut ministres en el Govern de l'Estat, però no passi pena que els ho diré a aquests ministres tots els nostres retrets, i en tornar haver-hi un govern del qual participi la nostra coalició no passi gens d'ansia que aquesta iniciativa que duem aquí l'aplicarem. Per ventura el retret era a altres i jo crec que amb la meua intervenció també l'he compartit i no me n'he amagat gens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a votar. Passam a votar.

24 vots a favor; 34 en contra, per la qual cosa queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

Senyores i senyors, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
